

Tineretul lumii

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

PARTIDUL NE CONDUC

ternic sentiment de mândrie. Mândrie, pentru marile realizări dobândite sub conducerea partidului, mândrie pentru perspectivele largi, minunate, însuflețitoare pe care ni le deschide în față partidul iubit.

Așa cum se apreciază în proiectul de Directive, în perioada care a trecut de la cel de-al II-lea Congres al P.M.R., oamenii muncii din țara noastră au obținut realizări de însemnătate istorică în opera de construire a socialismului. Această perioadă se caracterizează prin creșterea continuă a forțelor de producție, lărgirea și consolidarea relațiilor de producție socialiste, dezvoltarea proporțională a economiei naționale pe o linie mereu ascendentă și, pe această bază, ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului muncitor.

Producția globală industrială va fi cu 65 la sută mai mare în 1960 față de 1955, realizându-se cu succes sarcina trasată de Congresul al II-lea cu privire la creșterea producției industriale cu 60—65 la sută. Volumul producției industriale va fi la sfârșitul acestui an, de 5 ori mai mare decât în 1938. Un succes însemnat al oamenilor muncii îl constituie îndeplinirea cu aproape un an mai devreme a prevederilor planului de electrificare elaborat de partid pentru etapa de 10 ani, 1951—1960.

Politica consecventă a partidului, de industrializare socialistă își găsește întruchiparea în ritmul susținut al dezvoltării tuturor ramurilor industriei și în primul rând a industriei grele. Transformări de însemnătate istorică au avut loc în agricultură. Sarcina trasată de Congresul al II-lea al partidului ca în 1960 sectorul socialist din agricultură să fie preponderent ca suprafață și ca producție-marfă a fost realizată încă de la sfârșitul anului 1959. La 1 martie a.c. sectorul socialist din agricultură cuprindea 77 la sută din suprafața arabilă a țării și peste 76 la sută din totalul familiilor țărănești; el asigură cea mai mare parte a cerealelor și altor produse vegetale pentru fondul centralizat al statului. A crescut

producția agricolă globală și producția agricolă-marfă.

Întărirea continuă a economiei naționale își găsește expresia în creșterea venitului național care va fi în 1960 de circa 1,4 ori mai mare decât în 1955 și de aproximativ 2,7 ori mai mare decât în 1938.

Pe temelia trainică a sporirii producției industriale și agricole, a ridicării productivității muncii se îmbunătățește traiul celor ce muncesc, aprovizionarea lor cu mărfuri industriale și produse agricole. Sarcina cu privire la creșterea salariului real cu 30 la sută în 1960 față de 1955, trasată de Congresul al II-lea al P.M.R. a fost îndeplinită și depășită, realizându-se încă în 1959 o creștere de 33 la sută. Au crescut de asemenea considerabil veniturile țărânilor muncitoare. Volumul de desfășurare a mărfurilor cu amănuntul prin comerțul socialist crește cu 52 la sută în 1960 față de 1955. Vor fi depășite cu peste 16.000 apartamente prevederile Directivei Congresului al II-lea al partidului cu privire la construirea de locuințe pentru salariați.

Totodată, în anii 1955—1959 s-au construit la sate circa 330.000 locuințe. Succesele dobândite confirmă justetea liniei generale a partidului nostru bazată pe aplicarea neabătută a învățaturii marxist-leniniste, care arată că singura cale de făurire a orânduirii socialiste este industrializarea socialistă, dezvoltarea cu precădere a industriei grele și îndeosebi a industriei constructoare de mașini, transformarea socialistă a agriculturii, revoluția culturală.

La obținerea succeselor noastre pe frontul construcției socialiste un rol deosebit de important îl are puternicul sprijin economic, tehnic și științific pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică, relațiile de colaborare și întrajutare tovarășească statornicite între țările lagărului socialist.

Poporul nostru este conștient că toate marile sale realizări sînt indisolubil legate de faptul că în fruntea sa pășește un asemenea conducător înțelept cum este Partidul Muncitoresc Român.

Asemenea urcușului pe un munte înalt, unde fiecare pisc atins deschide în față o perspectivă nouă și mai largă, cuceririle noastre pe drumul socialismului, sub conducerea înțeleaptă a partidului, ne deschid noi și noi perspective ale unor noi și mari realizări în făurirea bunăstării și fericirii.

Îndeplinirea prevederilor Directivei celui de-al II-lea Congres al P.M.R. a creat premisele pentru progresul continuu, într-un ritm și mai înalt al întregii economii naționale în anii următori. Tocmai pe aceste succese de mare însemnătate se sprijină proiectul de Directive ale Congresului al III-lea al P.M.R. — program măreț de luptă a poporului nostru pentru avîntul continuu al economiei și culturii, pentru înflorirea patriei noastre dragi, pentru desăvîrșirea operei de construire a socialismului în Republica Populară Română.

Sarcina fundamentală a planului economic pe perioada de șase ani, 1960—1965 — se arată în proiectul de Directive — este dezvoltarea bazei tehnico-materiale a socialismului, creșterea rapidă a forțelor de producție, în vederea desăvîrșirii construcției socialiste în Republica Populară Română.

Unul din principalele obiective ale planului de 6 ani este lărgirea și consolidarea relațiilor de producție socialiste la sate, încheindu-se în această perioadă procesul de transformare socialistă a agriculturii.

Așa cum se subliniază în proiectul de Directive, în urma colectivizării agriculturii, relațiile de producție socialiste vor cuprinde întreaga economică, care va căpăta un caracter unitar.

În cadrul planului de 6 ani, principalele eforturi vor fi îndreptate, în continuare, în direcția industrializării socialiste, a dezvoltării cu precădere a industriei grele, cu pivotul ei, industria constructoare de mașini, care să asigure creșterea în ritm susținut a tuturor ramurilor economiei naționale.

Valoarea producției globale industriale va fi în anul 1965 de

lături de întregul nostru popor muncitor, tînăra generație a patriei noastre a primit cu bucurie, cu entuziasm publicarea proiectului de Directive ale Congresului al III-lea al Partidului pentru planul de dezvoltare a economiei naționale pe anii 1960—1965 și pentru programul economic de perspectivă. Acest proiect, aprobat de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 17—18 mai a.c. și suspus — conform hotărîrii plenarei — unei ample și profunde dezbateri de către organele și organizațiile de partid și de către masele de oameni ai muncii, urmează să fie dezbătut și adoptat de cel de-al III-lea Congres al P.M.R.

Citind proiectul de Directive — document de deosebită însemnătate în viața poporului nostru, în lupta pentru făurirea vieții noi — simțim cu toții un pu-

COMITETUL DE REDACȚIE

Director: Rolf Weissbach (R.D.G.); Redactor-șef: Mario Bariona (Italia); Redactori: Ingemar Anderson (Suedia), Luis Bayardo (Venezuela), Klaus Jentner (R.D.G.), Georg Polikeit (R.F.G.), Ibrahim Kraishi (Iordania), Ernesto Latorre (Spania), Cheik Bara Lâ (Senegal), Sukhendu Majumdar (India), Tom Morris (Canada), Marcel Peyrenet (Franța), Feodor Tarasov (U. R. S. S.); Administrator: Zoltan Miklos (R.P. Ungară).

A D R E S E

Redacția centrală: Benczur-utca 34, Budapest VI, R. P. Ungară
Redacția ediției în limba română: Piața Scînteii nr. 1, București

DRAGI CITITORI DIN R.P.R.,

Dacă doriți adrese ale tinerilor din alte țări pentru schimb de corespondență, adresați-vă SERVICIULUI DE CORES-

PONDENȚĂ AL F.M.T.D. Benczur-utca 34, Budapest VI, R.P. Ungară. Pentru acoperirea cheltuielilor acestui serviciu, adăugați în plic o serie filatelică completă de 1,50 de lei. În cazul cînd solicitați publicarea unui anunț la rubrica „Cine vrea să corespundă cu noi?” din revista „Tineretul lumii”, valoarea seriei filatelice va fi de 2,25 de lei. TOATE CERERILE DE CORESPONDENȚĂ SE TRIMIT SERVICIULUI DE CORESPONDENȚĂ AL F.M.T.D. Scrieți numai într-una din limbile de mare circulație (ex. rusă, franceză, engleză etc.)

SPRE NOI VICTORII!"

aproximativ 2,1 ori mai mare decât în 1959.

Principalele eforturi se vor îndrepta spre siderurgie, construcția de mașini, energie electrică, industria chimică, valorificarea rațională și superioară a resurselor de minereuri, țiței, gaze naturale, și masei lemnoase precum și spre intensificarea lucrărilor de descoperire de noi zăcăminte care să lărgescă baza de materii prime.

Atenția principală în domeniul dezvoltării industriale se va acorda sporirii producției siderurgice pentru satisfacerea în măsură din ce în ce mai mare a nevoilor crescînde de oțel și laminate ale economiei naționale. Obiectivul industrial cel mai important în perioada 1960—1965 este noul combinat siderurgic de la Galați, pîrghie hotărîtoare în dezvoltarea întregii economii naționale în anii următori. Primele capacități ale acestui centru siderurgic vor fi puse în funcțiune în 1965, urmînd ca treptat să se atingă, spre anul 1970, capacitatea prevăzută de circa 4 milioane tone oțel anual.

Va fi mai mult oțel, mai multă energie electrică, mai multe mașini. Aceasta înseamnă că va crește forța industrială a patriei, aceasta înseamnă că se va întări pivotul în jurul căruia înflăorește întreaga economie, aceasta înseamnă că patria noastră va fi mai puternică și mai bogată.

O puternică dezvoltare va cunoaște și agricultura patriei noastre. Se prevede că producția globală agricolă va crește pînă în 1965 cu 70—80 la sută față de 1959. Producția totală de cereale și leguminoase boabe se prevede să ajungă în 1965, în condiții climatice normale, la 14—16 milioane tone. O mare atenție se va acorda mării cantității de porumb siloz precum și îmbunătățirii fînețelor naturale și pășunilor. Va crește numărul bovine-

Tineretul contribuie în cadrul brigăzilor de producție la realizarea sarcinilor economice trasate de partid. În fotografie membrii unei asemenea brigăzi de la Atelierele C.F.R. „Grivița roșie”

Tineretul lumii

Revista internațională a tineretului editată de F.M.T.D. Apare lunar în limbile germană, engleză, chineză, spaniolă, franceză, maghiară, polonă, română, rusă și odată la două luni în arabă și suedeză

Sumar:

Pag.

1 „Partidul ne conduce spre noi victorii!”	12 Misterul planetei tăcută	27 Festivalul tineretului din Cipru
5 Construcțiile tineretului	14 În croazieră	28 Jocuri distractive — Cine vrea să corespundă cu noi?
8 O delegație a F.M.T.D. în Spania	17 „Pana neagră”	Coperta I: Un cadru din filmul „Misterul planetei tăcute”
10 Mișcarea de tineret din Ungaria	18 Tineretul din Guineea	Coperta a III-a: Filatelie
	20 Tinerii muncitori americani	Coperta a IV-a: Brigada școlară de producție a elevilor din Herbstleben
	21 Scrișoare din Hollywood	
	22 Adevărata tinerete	
	24 21 de organizații de copii membre ale F.M.T.D.	
	26 Réunion, insula curajului	

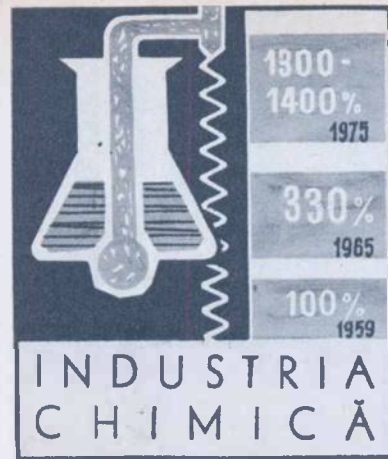
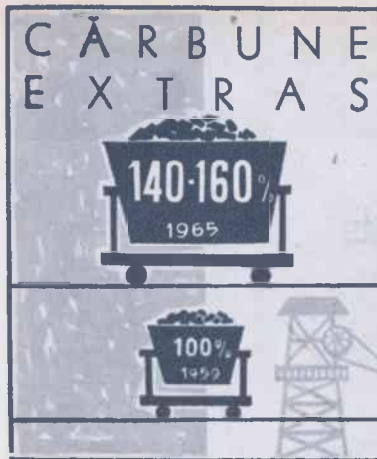
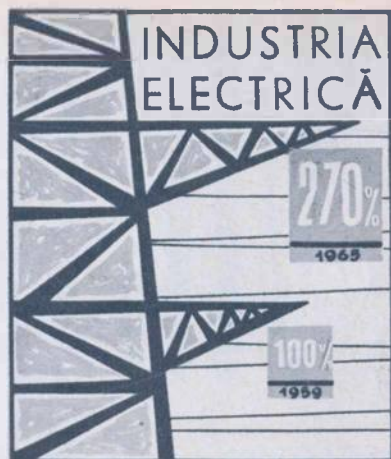

lor, ovinelor, porcinelor, păsărilor. Se prevede dublarea producției de carne, lapte și ouă. Un cuvânt important în îndeplinirea acestor prevederi și-l va spune introducerea tot mai largă a tehnicii moderne în agricultură. La sfârșitul perioadei 1960—1965 în agricultură vor lucra — așa cum prevede proiectul de Directive — circa 100.000 de tractoare fizice, peste 70.000 semănători și alte mașini agricole.

De pe ogoarele noastre vom strînge mai multe grîne. Vom avea un belșug mereu mai mare de produse agroalimentare, de carne, lapte, ouă, iată ce ne spun cifrele proiectului de Directive!

În proiectul de Directive se arată că pentru a se asigura dezvoltarea forțelor de producție în ritmul și la nivelul prevăzut și ținînd seama de creșterea treptată a resurselor materiale și financiare se prevede, pentru perioada 1960—1965 un volum de investiții din fondurile statului de 170—180 miliarde lei, de circa două ori mai mare față de perioada 1954—1959. Orientarea generală a investițiilor are în vedere mărirea ritmului reproducției socialiste largite și creșterea mai rapidă a venitului național, în scopul ridicării continue a nivelului de trai al oamenilor muncii. Investițiile din industrie vor fi orientate în bună măsură spre reutilizarea și dezvoltarea întreprinderilor existente.

În îndeplinirea sarcinilor agriculturii socialiste, un rol important îl are introducerea tot mai largă a tehnicii moderne. Tinerii mecanizatori din fotografie lucrează la recoltarea păioaselor în regiunea Iași, la G.A.S. Bucium

O condiție principală pentru îndeplinirea cu succes a planului economic pe anii 1960—1965 — se arată în proiectul de Directive — este introducerea tehnicii celei mai noi în toate ramurile economiei naționale. Se va da în continuare o deosebită atenție mecanizării și automatizării complexe a producției, proceselor tehnologice avansate, specializării și cooperării în industrie, introducerii în producție a realizărilor științei și tehnicii moderne.

Un rol de mare însemnătate în asigurarea dezvoltării economiei naționale îl are creșterea cadrelor. Unul din capitolele proiectului de Directive se ocupă de dezvoltarea învățămîntului. Principalele sarcini ale învățămîntului în perioada 1960—1965 — se arată în proiect — sînt: încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani pînă în 1962—1963; pregătirea muncitorilor calificați, a cadrelor medii și superioare; legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica. În anii 1960—1965 se vor

pregăti în școli profesionale și tehnice și vor intra în producție circa 260.000 muncitori calificați, peste 100.000 cadre tehnice medii și circa 54.000 cadre cu pregătire superioară.

Iată un tablou care umple de bucurie inima tinerei noastre generații. În fața tinereții sînt deschise larg porțile școlilor, porțile științei. Cele mai înalte visuri își pot permite azi tinerii din patria noastră cu siguranța că și le pot împlini.

Dezvoltarea economiei naționale va avea drept rezultat creșterea venitului național, creșterea bunăstării oamenilor muncii. Salariul real al muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor va crește pînă în 1965 cu circa 40—45 la sută față de nivelul realizat în a doua jumătate a lui 1959, iar veniturile țărănimii vor crește cu circa 40 la sută față de anul 1959. Volumul desfacerilor de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist va spori de circa 2 ori. Din fondurile statului se vor construi în orașe și centre mun-

ciorești circa 300.000 apartamente (de peste 3 ori mai mult dect în perioada 1954—1959). La orașe și la sate se vor ridica de asemenea numeroase noi construcții social-culturale.

Așa cum se arată în proiectul de Directive, planul de 6 ani va constitui prima etapă a programului de perspectivă al dezvoltării economiei naționale pînă în anul 1975. Programul de dezvoltare a economiei naționale în perspectivă va fi orientat în direcția creșterii intense și multilaterale a forțelor de producție, în vederea desăvîrșirii construcției socialiste și trecerii treptate la construirea comunismului. Acest program este menit să asigure dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor economiei naționale, acordîndu-se în continuare prioritatea industriei grele, precum și realizarea unui asemenea belșug de produse care să permită ridicarea bunăstării poporului muncitor la nivelul celor mai avansate țări din lume.

Din studiile efectuate, care stau la baza schiței-program re-

Tineretul din R. P. R. are astăzi deschise toate porțile spre cultură. Se ridică noi construcții social-culturale pentru tineret. O imagine din holul Casei de cultură a tineretului din raionul 23 August, din București

iese posibilitatea creșterii producției industriale în următorii 15 ani de peste 6 ori față de 1959, producția industrială putând ajunge în 1975 la un nivel de peste 26 de ori mai mare decât în 1938. Se consideră posibil ca în această perioadă producția agricolă să crească de aproximativ 3 ori. De peste 6 ori mai multe produse industriale, de 3 ori mai multe produse agricole! Asemenea prevederi glăsuiesc despre creșterea uriașă a puterii economice a patriei noastre în următorii 15 ani!

Creșterea însemnată a productivității muncii, ca urmare a progresului tehnic — se precizează în proiectul de Directive — creează posibilitatea reducerii treptate a duratei zilei de muncă încă în decursul planului de 6 ani, începând cu ramurile industriale cu muncă grea și extinzându-se la toate sectoarele de activitate economică și social-culturală.

Vor crește veniturile reale ale oamenilor muncii pe calea măririi salariilor și pensiilor, a reducerii treptate a prețurilor, tarifelor și impozitelor. Se prevede posibilitatea ca în următorii 10—15 ani consumul anual la principalele produse alimentare, calculat pe locuitor, să atingă un nivel de 60—70 kg. la carne, 350—380 litri lapte și produse lactate, 35—40 kg. la zahăr și produse zaharoase. Consumul de textile calculat pe locuitor va crește spre sfârșitul perioadei de 15 ani de 3—3,5 ori, iar cel de încălțăminte va ajunge la aproximativ 3,5—4 perechi de locuitor. Se prevede ca în această perioadă problema locuințelor să fie practic rezolvată în toate orașele și centrele industriale ale țării, asigurându-se condițiile necesare de confort. În același timp va crește volumul construcțiilor de locuințe la sate.

Despre belșugul plin din casele noastre, despre hrană și îmbrăcăminte mereu mai abundente, despre locuința confortabilă a fiecăruia dintre noi — iată despre ce vorbesc cifrele Directivelor cărora le vom da viață prin munca noastră.

Așa cum se arată în proiectul de Directive, pe baza studiilor efectuate până acum, a schiței-program întocmite și a indicațiilor cuprinse în Directive, se va trece la elaborarea programului de dezvoltare în perspectivă a economiei până în 1975.

Minunată, însuflețitoare este perspectiva ce ne-o deschide nouă tuturor partidul nostru, încercatul partid al comunistilor. A schița perspectiva de un deceniu și jumătate a țării este un lucru minunat, posibil numai în orânduirea socialistă; în acest timp țări capitaliste din cele mai bogate nu sînt în stare să prevadă măcar conjunctura economică de la sfârșitul anului. Cîtă deosebire între sentimentul de siguranță și încredere în viitor al poporului nostru muncitor, pentru care planul dezvoltării economice a țării

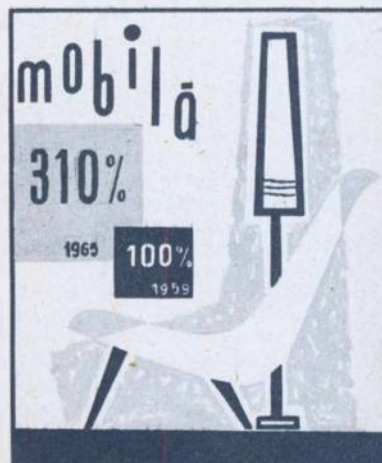
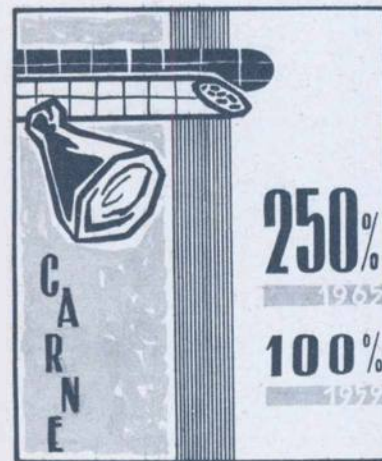
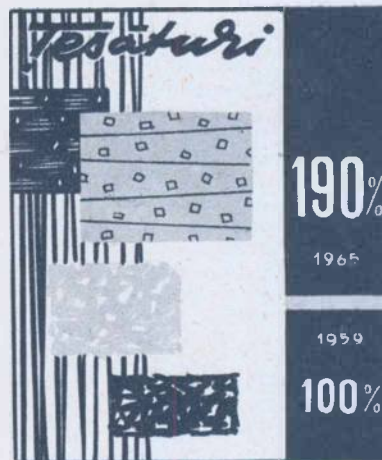
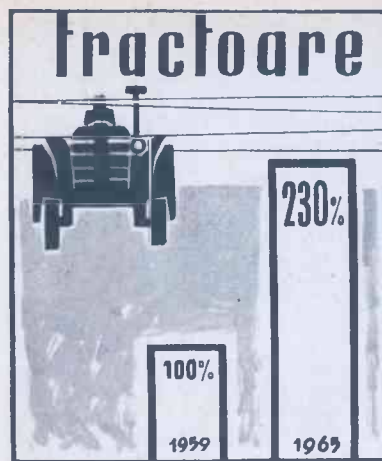
este planul ridicării propriului său nivel de trai, și soarta oamenilor muncii în lumea capitalistă care trăiesc cu veșnica teamă: ce va aduce ziua de mâine!

Mărețul program constructiv ce-și găsește oglindirea în proiectul de Directive vorbește cu putere despre hotărârea poporului nostru muncitor de a-și consacra forțele muncii pașnice, de a-și aduce aportul la creșterea puterii economice a sistemului socialist mondial, la obținerea victoriei istorice a socialismului

dite pînă acum sub conducerea partidului ca și perspectivele largi deschise în fața poporului nostru arată cu limpezime că numai înfăptuirea politicii partidului, care se călăuzește după atotbiruitoarea învățătură marxist-leninistă, asigură înflorirea patriei, bunăstarea mereu crescîndă a oamenilor muncii. Împreună cu întregul popor, tineretul consideră politica partidului drept cauza sa proprie, scumpă, deoarece vede în ea reflectarea năzuințelor sale cele mai înalte.

muncitor este hotărît să muncească cu abnegație, sub conducerea partidului, pentru înfăptuirea cu succes a prevederilor minunatului program pe care partidul îl pune în fața poporului muncitor.

Cum să nu muncești din toată inima cînd știi că participi la înfăptuirea unui asemenea program măreț, cînd ai în față perspective unei munci mereu mai frumoase și mai spornice, cînd simți cum roadele muncii tale sporesc propriul tău belșug, fac viața ta mereu mai fericită!

Un instantaneu de la o tabără pionierască organizată la Breaza. Cel mai tineri fili ai Romîniei populare au parte într-adevăr de o copilărie fericită

în întrecerea pașnică cu capitalismul. Poporul nostru este conștient că fiecare victorie în construcția socialistă înseamnă o contribuție la întărirea forțelor păcii, la frînarea și zădărnicierea uneltirilor cercurilor agresive imperialiste.

Succesele strălucite dobîn-

Dragostea fierbinte a oamenilor muncii față de partid, conducătorul încercat al poporului, își găsește expresia în amploarea întrecerii socialiste în cinstea congresului care se desfășoară sub semnul luptei pentru îndeplinirea planului de stat pe 1960 la toți indicii și obținerea de produse de calitate superioară la un preț de cost redus.

Întîmpinînd cu entuziasm mărețele obiective stabilite în proiectul de Directive, tineretul nostru, alături de întregul popor

Străduindu-se să fie cît mai bine pregătit, să-și însușească temeinic știința și tehnica modernă, mobilizîndu-și întreaga energie creatoare, tot patosul creator al tinereții, tînăra noastră generație va lupta sub conducerea partidului pentru a fi la înălțimea mărețelor obiective tratate de proiectul de Directive ale Congresului al III-lea, la înălțimea minunatelor perspective ce se deschid în fața patriei dragi.

Editorial apărut în „Scînteia Tineretului” nr. 3.425 din 20 mai 1960.

De ruine a crescut iarba, oamenii și-au reconstruit casele. Rănila cele mai adânci din inimi s-au cicatrizat și ele.

Au trecut 15 ani de la sfârșitul războiului. Adolescenții europeni n-au cunoscut niciodată nopțile de așteptare și de neliniște, zăuieratul bombelor.

Totuși, în inima acestui continent, în Republica Federală Germană, pe măsură ce puterea ei militară crește pentru a deveni în anii viitori „prima din Europa occidentală“, după cum se prevede, se ridică voci din ce în ce mai amenințătoare care cer noi teritorii. Revanșarii vest-germani vizează în primul rând Republica Democrată Germană, a cărei existență este negată de Republica Federală Germană. Ei se gândesc apoi la teritoriile situate la răsărit de Oder-Neisse, care au fost cotate de statul fascist și pe care aliații le-au înapoiat după capitularea Germaniei hitleriste Poloniei, căreia îi aparținuseră în lunga și frământata sa istorie.

La cincisprezece ani după terminarea războiului, un singur stat în Europa formulează revendicări teritoriale, și anume cel care a fost învins.

Un trimis special al revistei „Tineretul lumii“ a vizitat teritoriile ce se află de-a lungul frontierei Oder-Neisse, în partea poloneză și germană. El ne povestește ceea ce a văzut în timpul acestei călătorii.

Războiul distrusese Stettinul. După raiduri nocturne a 900 de bombardiere, săptămânile de asediu și frământările a 5 ani de război au avut ca rezultat 9.000 de imobile rase de pe suprafața pământului și, printre

Cărămidă cu cărămidă ei construiesc orașe de fiecare parte a frontierei, asemenea Stalinstadului

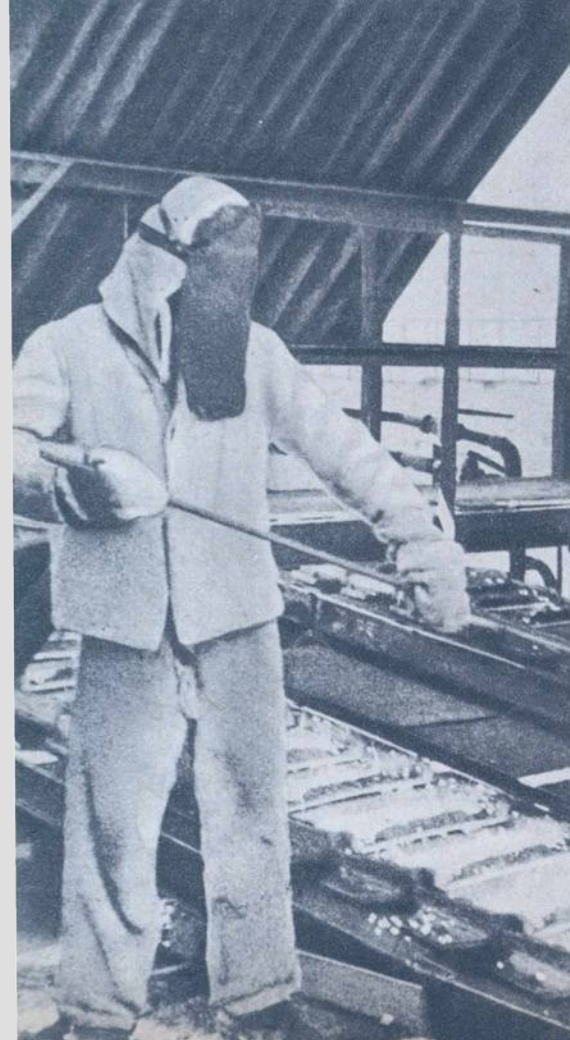
„dreptului la pământul natal“ (Heimatrecht), ei uită pur și simplu că pentru aceste sute de mii de tineri nu există alt pământ natal decât cel pe care s-au născut. Cei care au 25 sau 30 de ani au devenit oameni pe acest pământ. Ceea ce s-a petrecut înainte nu-i mai interesează. Acest oraș l-au primit ars de un război pe care ei nu-l aprinseseră. Au pus cărămidă peste cărămidă. Au câștigat acest oraș prin munca brațelor lor. Printre aceștia se află și Jozef Szajowski.

— După ce fusesem prizonier în Germania, istorisește el, am sosit la Szczecin la sfârșitul războiului. Peste tot numai ruine. Nici un tramvai. Nici electricitate. Nu exista apă. Numai oameni veniți singuri sau în convoaie. Muncitorii din Poznan constituiau un exemplu pentru noi. Ei luptau pentru reconstrucția orașului. Mulți dintre ei au rămas mai târziu aici. Am oprit jaful și am început marea bătălie a renașterii. Dormeam noaptea pe un fotoliu stricat, cu picioarele pe un scaun. Trebuia să muncesc și să studiez. Dimineața muncă, după-amiază învățătură pînă la orele 22—23. Universitatea din Poznan crease aici o anexă specializată în construcțiile maritime. Am fost membru al primei cooperative de locuințe. Viața mea se află aici.

Jozef Szajowski, care dormea pe scaune, este astăzi director comercial al Șantierului maritim din Szczecin.

Nu exista nimic de-a lungul cheiului pînă în 1950. Nici excavatoare, nici ateliere. Privesc prin fereastră: excavatoare, poduri rulante, scînteile albastre ale sudurilor printre schele. Mi se descrie viitorul atelier automatizat pentru pregătirea tablelor. Și aici, la construcții, trebuie să adăugăm oamenii. Ina-

CONSTRUCTIILE TINERETULUI

ruine, câteva mii de supraviețuitori dintre cei 380.000 de locuitori, cât era populația orașului înainte de război.

Profesorul Boleslaw Sadaj, de la regiunea școlară Szczecin, a studiat condițiile în care se forma după 1945 noua societate a orașului.

— Erau tot felul de oameni, spune el. Unii răătăciți pe aci, alții în căutarea unei aventuri, oameni împietriți de suferințe, cu amintirea morților lor, a lagărelor de concentrare, extrem de sensibili la zvonurile revanșarde ce veneau din Occident, alții veniți din cîmpiile centrale și care, fiindcă nu văzuseră niciodată marea, se temeau mai presus de toate de boli, de reumatism. Toți se alăturaseră aceluia dintre locuitorii orașului care rămăseseră aici.

Se pot face statistici despre meritul constructorilor din Szczecin. Atîtea clădiri. Atîtea uzine de atîta capacitate. Dar oamenii, în care coloană de cifre vor fi așezați? Acești oameni veniți de pretutindeni și de nicăieri — Maidanekul era „nicăieri“ —, de dincolo de frontiere, au început să trăiască într-o societate nouă.

Epoca renașterii

În contabilitatea ta umană, notează deci, cititorule, că 40% din locuitorii din Szczecin nu au împlinit încă 20 de ani. Acest oraș este al lor. Și cînd, cu un aer de trubaduri ai războiului, revanșarii revendică de pe malurile Mainului aceste teritorii, în numele

La Stalinstad, oțelul german e realizat cu cărbune polonez și minereu sovietic

inte de război, Polonia n-avea decît 140 km de litoral. Nici un fel de tradiție în construcțiile navale, nici un fel de ingineri și muncitori specializați, nici maștrii. Și unii și alții au fost formați la universitate și la școala vieții.

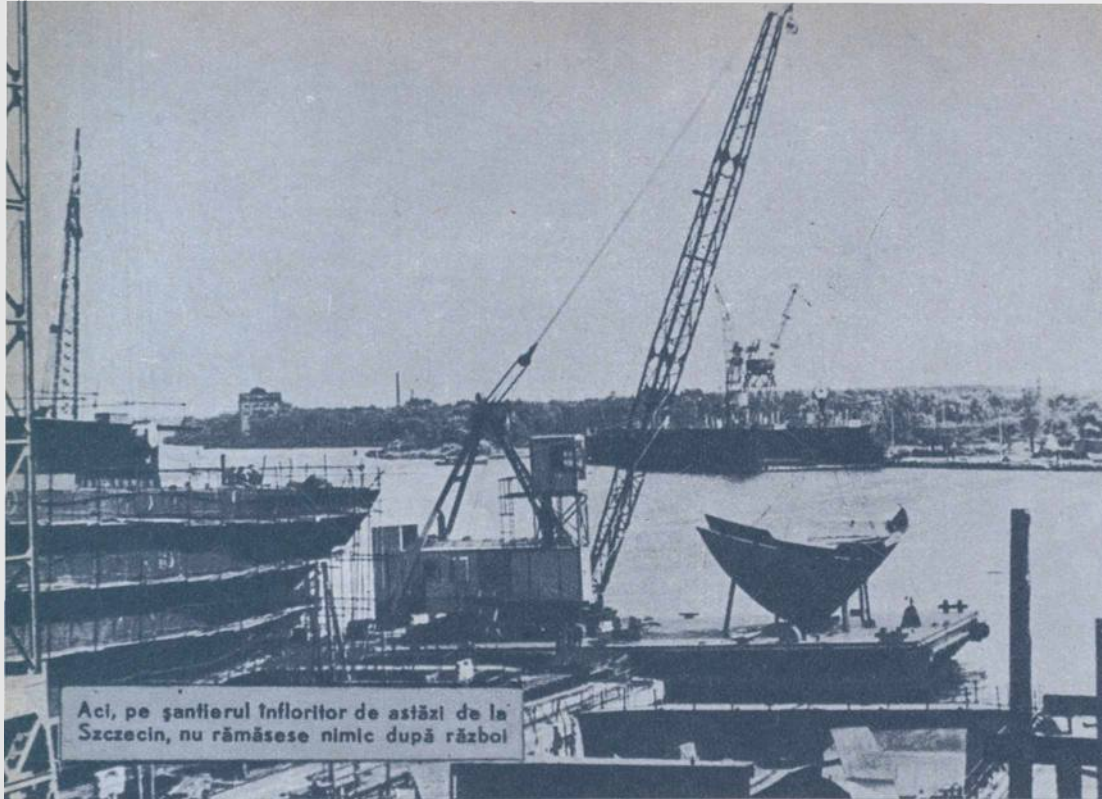
— Primul vas de 3.200 de tone pe care l-am fabricat ne-a costat 900.000 ore de muncă. La al 20-lea nu ne trebuia decît 180.000 de ore. Acum totul nu mai e ca în trecut. Construim 5 tipuri de vase pînă la 25.000 de tone, pentru diferite țări: pentru Brazilia și U.R.S.S., R. P. Chineză și Indonezia. Avem 400 de specialiști și ingineri. Peste cinci ani vom avea cu o mie de muncitori mai mult și vom dubla tonajul nostru.

Janek n-a murit

De curînd „Janek Krasicki“ a străbătut oceanele. Janek Krasicki a murit, luptînd împotriva fascismului, în timpul războiului. Brigăzile de tineri de la șantierul Szczecin au dat acest nume vaporului pe care l-au creat. L-am văzut pe Oderul înghețat. Ghețurile se frecau de bordurile lui. A străbătut acest șantier plutitor. Minuk întindea curse. Tablele acestea anonime, în care niturile semănau cu o gravură, erau văzute de călăuzele noastre așa cum urma să arate în viitor: ici postul de pilotaj și radarul, dincolo cabinele pentru echipaj, bucătăria, sala mașinilor, calele. Cele 25 de brigăzi de tineret de pe șantier lucrau zi și noapte în trei schimburi, pe vapor. Era la începutul lunii martie. Secretarul organizației Z.M.S. din întreprindere ne spunea cu glas liniștit:

— Îl vom termina înainte de 1 mai.

— Dar cum puteți fi atît de siguri? Pla-

Aci, pe șantierul înfloritor de astăzi de la Szczecin, nu rămăsese nimic după război

Cu inimă entuziastă...

nul de producție nu prevede lansarea lui la apă decât la sfârșitul lunii mai.

— Îl vom termina înainte de 1 mai.

Pentru Janek Krasicki, viitorul vapor de linii oceanice polonez, au fost doborâte recordurile de întrecere.

Și dacă pe Marea Baltică sau pe Oceanul Atlantic, pe Oceanul Pacific sau Oceanul Indian, din întâmplare, la o escală, veți întâlni într-o zi vaporul „Janek Krasicki” cu toate motoarele mergând în plin, dacă veți auzi mașinile lui bătând ca o uriașă inimă de oțel, gândiți-vă la tinerii din brigăzile de producție din Szczecin, ai căror părinți zgâriau un pământ neroditor și care astăzi lansează trăsături de unire pe oceane.

Tinerii muncesc pentru pace

Casimir Kostrzewa, directorul exploatarei portului, ne spunea cu mândrie, vorbind despre brigăzile tinerilor docheri: „Media de vîrstă din portul Szczecin este cea mai scăzută din toate porturile lumii”.

Și dacă treci Oderul, această frontieră în mișcare, ale cărei ape se sparg de pîntecele șalupelor cehe, poloneze, maghiare și ale R.D.G., căci fluviul este o cale a prieteniei, întâlnești un tineret tot atât de dornic de cuceriri pașnice.

Tinerii studenți din Poznan ajută la strînsul recoltei pe pămînturile desțelenite, tinerii geologi inventariază bogatele zăcăminte de aramă descoperite recent de-a lungul cîmpiei. Tinerii sînt aceia care construiesc la Turow,

la întîlnirea teritoriului R.D.G. cu cel al Cehoslovaciei, un puternic combinat de lignit și un oraș.

Léopold Chrobak, adjunct al șefului grupurilor de „Voluntari ai muncii”, ne arăta cum au primit echipele lui sarcina de a înscrie Turowul pe steagurile lor, pe care strălucește și numele combinatului Nowa-Huta, al căii ferate Bogatynia — Sieniawka, ca și mărturia desțelenirii pădurilor Bieszczady.

Peste zece ani

Și aici nu era nimic în afară de pădurile de pin și ascunzișurile iepurilor. Canalul Oder-Spree trecea indiferent pe lângă cetatea provincială amorfă și se grăbea spre harnicele uzine din împrejurimile berlineze.

Apoi, într-o zi de august 1950, primele conifere au căzut sub loviturile topoarelor; s-au ridicat sate de corturi, deasupra cărora fluturau drapelele albastre ale tineretului; s-au ivit apoi numeroase barăci.

Intrăm în Stalinstadt. Case cu trei etaje, clădiri înalte, magazine, un teatru cu coloane antice, căsuțe individuale, un restaurant cu podoabe frumoase din lemn, casa poporului, căminul tineretului pentru celibatari, fete sau băieți, spitalul, școli, grădinițe de copii, un parc pentru sport și odihnă.

— Este un oraș socialist, ne spune secretarul organizației F.D.J. din Stalinstadt. Fiecare grup de imobile are o grădiniță de copii, un cămin, o școală, o creșă, magazine. Nu există proprietăți particulare.

Cei 23.000 de locuitori (vîrsta medie: 26 de ani, iar 10.000 au sub 18 ani) nu au terminat de construit orașul. Ei îl construiesc încă. Macheta Stalinstadtului de miine o au mereu în față, la casa poporului. Și o discută mereu. Așa se face că, de exemplu, proiectul casei de cultură și locul anumitor instalații au fost modificate după consultarea „opiniei publice”. Vor mai fi amenajate un lac artificial, o piscină, un teatru în aer liber...

Turow va fi peste 10 ani Stalinstadtul de astăzi.

Aurora oțelului

Am asistat astăzi seară la o prezentare a modelor destinate, după cum ne declară una dintre organizatoare, să formeze gustul tinerilor.

Trecem prin acest oraș nou, în care șantierele își înalță schelele. În fața căminului tineretului, mașini și biciclete dormitează

unele lângă altele sub prelate. O licărire se aprinde la orizont. Ce s-a întîmplat, s-a făcut ziuă? Nu, lumina vine din partea unde se găsesc cele șase furnale, podurile rulante, turnurile de răcire, instalațiile de basculare care golesc 500 de vagoane pe zi, hala de dezghețare, lungă de 300 de metri, sitele, con-casoarele, coșurile centralei electrice, fabrica de ciment, trenul interior, într-un cuvînt, combinatul, inima orașului și mîndria lui. Ar trebui să se producă 500.000 tone de oțel pe an. Se produce mai mult decât dublu. Magnații Ruhrului rîdeau: ce utopiști, ziceau ei. Vor să construiască într-un an un furnal fără specialiști, în timp ce nouă, experților, ne trebuie doi ani! La Stalinstadt, după 9 luni de la deschiderea șantierului primului furnal, la 19 septembrie 1959, cerul era înroșit de văpăile primei șarje. Celelalte 5 furnale au fost montate în cîte o lună. Uzina este automatizată. Acum se construiește o oțelărie. Iar Krupp nu-și mai bate joc. L-au uimit și pe el oamenii care au înfăptuit aceste acte de eroism.

Tînăra și furnalul

Günter Thurian, secretar al F.D.J. la combinat, i-a convocat la o adunare pe tinerii muncitori. Din 1.280 de tineri muncitori, 1.000 sînt membri ai F.D.J. Se vorbește despre o întrecere între furnale. Conversația începe foarte însuflețită.

Un tînăr care pare să aibă abia 20 de ani explică:

— Furnalul nr. 4 este de mai mulți ani deservit de brigăzile de tineri. Acum noi, de la furnalul nr. 6, am hotărît să facem la fel. Vom fi al doilea furnal al tineretului. Vrem să producem oțel de bună calitate, să ne preocupăm de pregătirea profesională a tinerilor pentru ca fiecare să capete o calificare înaltă, să-și însușească metodele înaintate de muncă.

L-am întrebât:

— Cine sînteți dv.?

— Peter Wiede, inginer la furnalul nr. 4; din luna septembrie...

Se citează și alte cifre. Ni se povestește cum furnalul nr. 4 și-a îndeplinit planul anual pentru 1959 la 22 noiembrie și cum au fost date 19.000 de tone peste plan...

Lozina acestei brigăzi sudate și solidar este: „Să muncim, să învățăm, să trăim în mod socialist”.

În brigadă se află și tînăra Marianne Mielke, căsătorită în luna decembrie anul trecut.

Sub drapelul organizației de tineret pășesc constructorii Stalinstadtului

Kristel Kummer vine din Stalinstadt. Meseria ei? Educatoare la grădinița de copii. Dar cum creșea se va deschide numai în anul viitor, ea se ocupă de cultivarea legumelor.

Rosie Richter vine de la Universitatea din Halle. Vrea să-și continue studiile. O găsim într-o seră răsădind varză. Participă și la viața organizației F.D.J. din sat. Are puțin timp liber. Dar ea nu vrea să rămână la Genschmar, preferă orașul.

— Nu vreau să plec însă pînă cînd nu vom atinge obiectivul nostru: sera de un hectar.

Soarta ei se identifică cu soarta țării sale. Părăsim satul în care școala se numește „Școala prieteniei“. Cîmpia este netedă și vedem coșul noii uzine Kostryń, pe teritoriul polonez, scoțînd fum pe deasupra frontierei. Aci nu sînt șovini revanșarzi. Pe un panou la intrarea în Genschmar se poate citi: „Frontiera Oder-Neisse, frontiera păcii, 2 km.“

Frontiera păcii...

Este ca o concluzie pe care realitatea o dă simbolic acestui reportaj...

Ce importanță are pavilionul care flutură aici la pupa vaselor: toate sînt descărcate

pe cheiurile din Szczecin. Ce importanță are naționalitatea șalupelor care navighează pe Oder, căci fluviul unește pe cei care au fost despărțiți.

La Turow, mașinile care extrag lignit vin din R.D.G., iar cărbunele ajunge tot în R.D.G., unde pune în mișcare turbinele electrice.

La Stalinstadt, oțelul este german, dar huila este poloneză, și minereul vine din Uniunea Sovietică.

La Poznań și la Dresda, istoricii germani și polonezi își confruntă cercetările.

La Frankfurt pe Oder, la Kostryń, barierele de la frontiere se ridică pentru întilnirile prietenești, și la cîțiva metri de rîu am văzut clopotul care răsună în fiecare an în amintirea acordului dintre R.D.G. și R.P. Polonă asupra frontierei.

De o parte și de alta a acesteia, copiii care cresc spun „Pokoj“ sau „Frieden“. Ei doresc același destin pașnic. Nu mai există probleme ale frontierei Oder-Neisse.

Cei care în Occident vorbesc altfel, nu visează decît să incendieze țările pașnice pe care oamenii muncii le îmbogățesc cu realizările lor.

MARCEL PEYRENET

Este dispecer. În ce constă munca ei? Să supravegheze ca tot ceea ce este necesar să fie în locul cerut, la momentul cerut și în cantitățile necesare. Ea este în slujba furnalului.

Despre viața ei nu are prea multe de povestit, fiindcă este tînără! E născută în Silezia de Sus, în teritoriile poloneze de astăzi, pe care le-am vizitat. Tatăl i-a fost ucis în război. A muncit într-o spălătorie. Apoi unchiul ei le-a adus pe aci pe ea și pe mama ei.

Marianne s-a aflat atunci față în față cu furnalul. Îi place meseria ei de siderurgistă. S-a căsătorit, trăiește aici la Stalinstadt. Elanul construirii vieții noi, în acest oraș nou, o atrage în întregime. Cine ar îndrăzni să pretindă, cum se obișnuiește în țara lui Adenauer, că „năzuința“ ei ar fi să se întoarcă în Silezia de Sus, să lupte împotriva Poloniei, pentru a se întoarce acolo?

Oder-Neisse: 2 km

— Niciodată în viața noastră n-am fost atît de fericiți, spune Karl Lehmann din satul Steindorf, situat la 15 km de Stalinstadt.

Și el este „refugiat“. La 20 iunie 1945, împreună cu alte 14 familii, a părăsit satul Muckenbergl, redevenit polonez. Nu era o călătorie lungă: rîul de frontieră se află numai la 8 km de aici, și satul lor de baștină se afla dincolo, la cîțiva kilometri doar.

În 1948, în timp ce în R.F.G. „refugiații“, masă de manevră și de agitație, erau duși în lagăre, cei din Republica Democrată Germană au primit case și pămînt.

Karl Lehmann, după ce ne-a condus la grajdurile moderne și la școala de agricultură, ne-a spus surprinzînd:

— Pînă acum nu erau în sat decît doi țărani în afara cooperativei noastre. Și ei devin membri în seara aceasta.

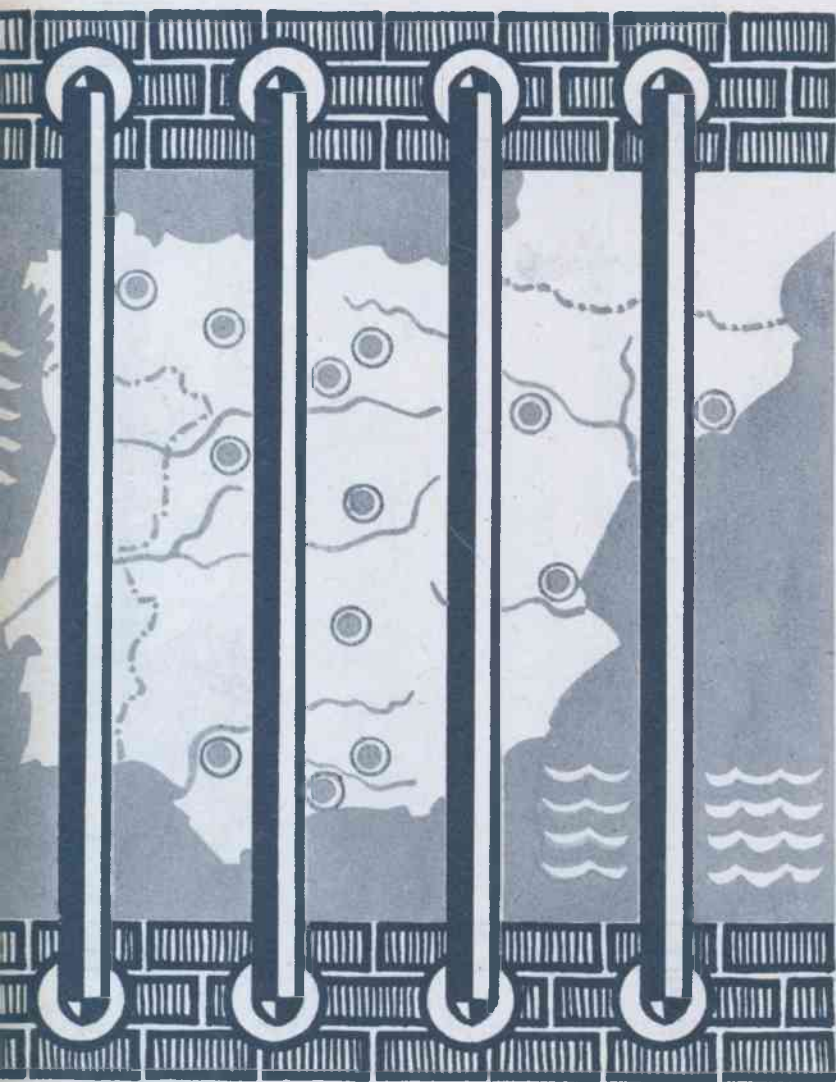
Karl Lehmann are alte perspective în față decît cucerirea Muckenberglului.

Satul Genschmar se găsea în centrul luptelor cu prilejul căderii Berlinului. Urmele gloanțelor sînt încă numeroase pe ziduri. Se construiește un nou Genschmar, F.D.J. și-a trimis aici brigăzile sale de tineret. Ele au trasat un drum, o stradă, au construit case, au crescut animale, au format o cooperativă, au construit grajduri. Unii tineri s-au stabilit aci. Alții s-au întors la universitate.

Pe aci va frece drumul: tineri polonezi voluntari contribuie la construcția socialistă a țării

O delegație a F. M. T. D.

călătorește în SPANIA

O delegație a F.M.T.D., compusă din Erasmo Boiardi, al doilea secretar al Mișcării tineretului socialist din Italia, Eric Varley, activist sindical și membru al partidului laburist din Anglia, Jean Veysièrre, tânăr jurist francez, și José Ratzler, ziarist argentinian, au făcut o vizită în Spania. Redacția „Tineretul lumii“ a cerut acest articol unuia dintre membrii delegației.

În cursul lunii februarie, regimul franchist a dezlănțuit un nou val de arestări pentru reprimarea celor care se ridică împotriva acestui regim. Tineri scriitori, activiști sindicali, politici, conducători ai studenților, jucători de fotbal, ingineri se aflau în primele rînduri pe listele poliției.

Delegația noastră a sosit la Madrid după aceste evenimente.

Aveam misiunea să luăm contact cu noua generație spaniolă. Putem spune că am făcut acest lucru în condiții cu totul speciale, fiindcă nu ne-a fost permis să cunoaștem ideile, aspirațiile, formele de viață ale acestui tineret, în toată profunzimea lor. Aceste „condiții speciale“ nu fac decît să accentueze condițiile obișnuite ale poporului și tineretului iberic.

Fidelitate

Vreți să știți ce înseamnă fidelitate? Ei bine, mergeți în Spania.

O femeie, al cărui logodnic este închis de 20 de ani, continuă cu devotament și sacrificiu pelerinajul ei la închisori, tribunale și ziare... 20 de ani de logodnă dincolo de gratii. Am văzut acest lucru. Nu este o poveste, ci un simbol.

Este vorba de o generație care, așa cum spunea poetul Marcos Ana, el însuși închis de 20 de ani, și-a pierdut tinerețea. Din sînul acestei generații, lovită de războiul civil, fac parte tinerii cu care am avut întrevederi.

Două decade de izolare de restul lumii. Un tânăr avocat ne-a spus: „Întreaga mea viață mi s-a spus că francezii sînt un popor degenerat și decadent. Cînd am primit autorizația de a pleca în Franța, primul lucru pe care l-am văzut acolo au fost trenurile curate, călătorii bine îmbrăcați, atmosfera care domnea între ei. Din clipa în care m-am urcat într-un tren francez, mi-am dat seama cît de exagerate erau minciunile franchiste“. Un spaniol neliniștit, cult, se minunează cînd călătorește prima oară într-un tren francez. Această enormitate ne demonstrează măsura izolării. O generație spaniolă, a secolului al XX-lea, este închisă în cadrul frontierelor de către gărzile civile și de minciuni.

De altfel, plutoanele de execuție, lipsa oricărui drepturi de întrunire, monopolul mijloacelor de exprimare a opiniei publice au ajutat grupul conducător să evite ca vîntul nou care bate în lume să frămînte nirvana franchistă.

„Da, tatăl meu a fost împușcat“. Aceste cuvinte le-am auzit zilnic. Și dacă nu era vorba despre tată, era vorba de un văr sau de un unchi. Impresia terorii reacționare, sîngeroase din Spania, de la sfîrșitul războiului civil, este de neșters din mintea noastră. Este imposibil să uităm pe tînărul care ne povestește că tatăl lui a fost împușcat pentru simplul fapt că a trăit în zona guvernată de antifranchiști și, cum se obișnuiește între micii comercianți, pentru că a arborat drapelul republican la o sărbătoare republicană.

Pe de altă parte, învățămîntul tinde să formeze o mentalitate conformistă, favorabilă regimului. Școala spaniolă este paradusul deformării istorice. Ea este folosită pentru a alimenta diviziile fasciste ale războiului civil. Am văzut tineri studenți

din Alcazade Toledo asistînd la un discurs plictisitor, care lăuda ajutorul germanilor naziști și al italienilor fasciști, și, în același timp, toți republicanii erau calificați drept „simple instrumente rusești“.

Totuși, tînăra generație s-a dovedit credincioasă Spaniei. Simbolul a devenit realitate și vrem să vă vorbim despre aceasta.

„Spania eroică“...

Nu vreau să fac nici un istoric. Nu vreau să vorbesc nici de greve, nici de alte acțiuni eroice, oricît de recente ar fi ele. Vreau să vă povestesc pur și simplu ceea ce s-a petrecut direct sub ochii noștri și ceea ce noi am auzit.

Cine nu cunoaște rolul pe care ierarhia catolică l-a jucat în menținerea Franței? Fără îndoială, putem să ne bucurăm că am văzut zeci de seminariști asistînd cu interes și entuziasm la reprezentarea unei piese de teatru interzise de cenzura oficială.

În aceeași săptămînă, un tînăr, surzînd satisfăcut sub mustața lui neagră, ne-a arătat un pachet de afișe prin care se făcea convocarea la o manifestație a muncitorilor din transporturi în fața localului sindicatului. (Nu trebuie să uităm că în Spania, în afară de faptul că sînt guvernamentale, sindicatele înglobează pe patroni și pe muncitori. Pentru acest motiv este important să se realizeze astfel de acțiuni pentru a fi auzită vocea muncitorilor.)

Alt caz. Recitări urmate de discuții prelungite pînă dimineața într-o pivniță din Madrid. Poeme împotriva nedreptății, discuții despre conținutul social al poeziei și despre melodiile populare și cîntecele pline de speranță în viitor.

Dar părinții deținuților politici? Tineretele și tinerii se simt datori să întrețină legătura între cei ce lipsesc familiilor lor, fiind întemnițați, și cei din viața de zi cu zi, de la locul lor de muncă și învățatură. Furnici neobosite, purtători ai solidarității populare, naționale și internaționale, ei mențin legătura între cele două părți ale poporului despărțite de zidurile și paznicii închisorilor. Sînt oamenii simpli, care dansează („vreau să vă spun că sînt o tînără foarte serioasă, deși îmi place să dansez“ — ne-a spus cu o sobrietate încîntătoare o tînără de 16 ani), care fac sport și au pasiunile lor, dar, în același timp, au răspunderea de a îngriji de cei închiși și de a lupta pentru eliberarea lor.

Dictatura fascistă a educat o generație. Ea avea toate mijloacele pentru a o modela după propria sa asemănare, dar nu se poate merge împotriva istoriei. În mod precis, această generație se opune modelului franchist.

Baza este tineretul

Pe măsură ce zilele se scurgeau, aveam întrevederi cu toate gamele politice-sociale ale tinerei generații din peninsula: monarhiști, socialiști, liberali, comuniști, democrați-creștini, foști falangiști, sindicaliști, conducători, studenți, intelectuali, oameni de pe stradă. Am participat la adunări cu sute de tineri și am discutat cu oameni la întîmplare, în orice loc.

Puțin cite puțin, în fața ochilor noștri s-a profilat o vedere generală a tineretului spaniol de astăzi.

Tineretul vede viitorul ca o parte a propriei sale vieți. Progresul lui este progresul societății. Dictatura n-a făcut nimic, n-a dat nimic pentru îmbunătățirea vieții și perspectivele poporului. În mod special, dictatura nu a oferit nimic acceptabil noii generații.

Noua generație iubește progresul social. Franchismul îi oferă planuri de foamete, instituții medievale, prostituție. Tineretul iubește independența națională, iar subjugarea imperialismului nord-american depășește toate limitele (am văzut afișe vechi la primăria din Madrid care chemau lumea să-l primească pe cel mai mare cetățean al lumii contemporane „...președintele S.U.A.“).

Pentru a perpetua această linie atît de străină de aspirațiile populare, dictatura combină aparatul represiv cu intrigile cele mai complicate, care tind să mențină dezbinarea între diversele tendințe ale opoziției, pentru a continua să împartă țara în „roșii“ și naționaliști.

Prima preocupare a tinerilor spanioli este să știe cînd va fi posibil să se ajungă la o tendință comună antifranchistă.

Această generație a distrus multe bariere. Fii ai mutilațiilor de război, de păreri deosebite, au discutat cu noi în jurul aceleiași mese și ne-au spus lucruri identice. Nu există frontiere între ei. Franchismul, care nu le-a putut crea timp de 20 de ani de propagandă în favoarea războiului civil, nu le va putea crea nici acum.

Tineretul reprezintă unul dintre sorții de izbîndă cei mai importanți pe care îi are Spania în lupta împotriva dictaturii.

Despărțiri care înseamnă angajamente

Luptătorii antifranchiști știu foarte bine că un element hotărîtor al menținerii dictaturii este imperialismul. Bazele militare, ajutorul tehnic, „ajutoarele“ financiare arată în mod evident cooperarea între forțele cele mai reacționare și agresive din lume și cele mai reacționare din Spania.

Dar antifasciștii nu știu numai acest lucru. Ei cunosc declarațiile unui anumit deputat laburist englez, rezultatele conferinței de solidaritate cu foștii deținuți politici, organizată la Sao Paulo (Brazilia), acțiunile juriștilor democrați. Într-un cuvînt, ei urmăresc cu atenție manifestările de solidaritate ale lumii democratice.

De fiecare dată cînd am luat contact cu grupuri ale opoziției sau cu grupări provenind de la franchiști, dar atente la mersul adevărat al evenimentelor, am aflat cu surprindere că aceștia ne puteau informa asupra unor aspecte ale solidarității mondiale pe care noi înșine nu le cunoșteam: delegații ale organismelor internaționale sau naționale democratice, acțiuni unitare în Italia, Franța sau Anglia, interpelări în parlament, declarații ale unor organizații obștești sovietice în legătură cu arestarea repatriaților, toate aceste fapte defilau în fața noastră povestite de politicieni sau intelectuali, de adolescenți sau avocați maturi și, în sfîrșit, de toți aceia cu care am discutat.

Poporul spaniol este extrem de sensibil la toate acțiunile din afară. El știe că, paralel cu imperialismul care „ajută“ Spania, acționează forțele democratice care, într-adevăr, ajută Spania. El știe că opinia publică mondială poate colabora în mod eficace pentru a smulge dictaturii o lege de amnistie care să ușureze suferințele a mii de nedreptățiți și ale familiilor lor.

Delegația noastră, în timpul zilelor petrecute în peninsula, și-a luat un angajament de onoare: să facă tot posibilul pentru ca mișcarea de tineret din țările noastre și din lumea întregă să-și sporească eforturile în sprijinirea luptei acestei generații, prizonieră a dictaturii. Am făgăduit să nu dăm înapoi în lupta pentru amnistierea fraților închiși de două ori între frontierele spaniole, după gratiile închisorilor.

JOSÉ RATZER

M

ișcarea de tineret

din

R.P. Ungară

Înainte de război, în timp ce poporul ungar era subjugat de fasciști, viața tineretului era grea. Ungaria era țara a 3 milioane de cerșetori. Învățământul superior și mediu nu era accesibil decît pentru copiii bogaților.

Organizațiile de tineret care funcționau legal nu făceau nimic pentru îmbunătățirea situației sociale a tinerilor în afară de declarații goale. Diversitatea organizațiilor nu era bună decît să risipească forțele tineretului. Fascismul constrîngea la ilegalitate Federația Tineretului Comunist (K.I.M.S.Z.), care a luptat fără răgaz pentru o viață mai bună și pentru drepturile politice ale tineretului.

După zdrobirea fascismului, tinerii maghiari s-au putut organiza în mod liber. Federația Tineretului Democrat (M.A.D.I.S.Z.) avea scopuri concrete și bine definite. Această organizație, sub conducerea partidului comunist, a luptat fără răgaz pentru drepturile politice ale tineretului, pentru desființarea șomajului, pentru educarea tinerei generații. Partidele în slujba burgheziei încercau să innăbușe acțiunile tinerilor „nesupuși”, care-și cereau drepturile lor. În 1947 a fost creată Federația Populară a Tineretului Maghiar (M.I.N.S.Z.), care coordona munca a patru mari organizații de tineret existente. La inițiativa partidului comunist, toate școlile au fost naționalizate, s-a realizat reforma școlară, s-a deschis calea spre universitate. S-au organizat învățământul școlar și sistemul colegiilor pentru ucenici. Femeile au devenit cetățene egale cu tovarășii lor. Tinerii țărani nu mai erau slujbașii patronilor lor; ei munceau de aci înainte pe pămînturile părinților lor. Luarea puterii de către clasa muncitoare a deschis posibilitatea pentru un mare avînt politic, economic și cultural în Ungaria. Constituția din 1949 a asigurat tineretului drepturi politice, dreptul la muncă și la învățătură.

În 1949, tineretul maghiar a primit în capitala țării sale 17.000 de tineri din toate țările, la cel de-al II-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Budapesta.

Partidul comunist a pus în fața tineretului sarcina construirii socialismului. Tinerii și-au strîns rîndurile, și la 18 iunie 1950 diferitele pături ale tineretului maghiar s-au unit și au creat Federația tinerilor muncitori (D.I.S.Z.). Noi uzine, școli și case au fost construite cu mîinile lor. Mii de tineri au participat la construirea de noi orașe, ca Sztalinvaros, Kazincbarcika, Komló. Tinerii erau stăpîniți de o arzătoare sete de învățătură.

În fiecare an, studentul își petrec o parte din vacanță în tabere de muncă voluntară

Legătura noastră cu conducătorii țării este foarte strânsă. Iată-l pe tovarășul Marosán, ministru de stat, însoțit de tovarășul Zoltan Komocsin, secretar general al K.I.S.Z., printre tineri

În toamna anului 1950, mai mult de 160.000 de tineri s-au înscris în școlile superioare și mai mult de 50.000 au cerut să fie admiși în universități. 3/4 dintre studenții universităților primesc în medie 336 de forinți pe lună. 50% dintre studenți locuiesc în cămine studențești pentru 50 de forinți pe lună. În anul 1950 s-au construit două noi cetăți universitare: Institutul siderurgic din Miskolc și Institutul de chimie din Veszprem. În toate orașele mari s-au creat centre școlare pentru ucenici, în care viitorii muncitori specialiști primesc o educație profesională; aci ei sînt cazați și primesc și hrană. Există cca. 500 centre de acest fel în Ungaria. La inițiativa organizației de tineret, în întreaga țară activează grupe și ansambluri culturale și sute și mii de cercuri sportive. Pentru a ilustra situația, dăm o simplă dată statistică: în 1954, 220.000 de tineri sub 19 ani practicau cu regularitate sportul în R.P. Ungară.

Dar această dezvoltare și bunăstare a tineretului și a țării noastre a fost întreruptă de contrarevoluție, în octombrie 1956. Imperiaștii și forțele fasciste, foștii mari proprietari milionari și valeții lor, prin lozinci naționaliste și pseudopatriotice, au încercat să spargă unitatea tineretului maghiar în jurul partidului comunistilor și să atragă majoritatea tineretului alături de ei. Planul lor a eșuat. Convingerea fermă în regimul socialist a rămas nezdruincată mai ales în rândurile tineretului muncitoresc și țărănesc. La inițiativa majorității tineretului, în martie 1957, la numai câteva luni după contrarevoluție, s-a creat Federația Tineretului Comunist Maghiar (K.I.S.Z.), care își desfășoară activitatea sub conducerea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar. Peste cîva timp, această organizație grupa mai multe sute de mii de tineri muncitori, țărani și intelectuali în rândurile sale. K.I.S.Z. i-a mobilizat pe tinerii maghiari să continue construirea societății socialiste. În

prezent, mai mult de 400.000 de tineri sînt membri ai K.I.S.Z., care are peste 11.000 de cercuri.

CARE ESTE ACTIVITATEA ACTUALĂ A K.I.S.Z.?

K.I.S.Z. constituie un ajutor important al P.M.S.U. în construirea socialismului, în educarea întregului tineret maghiar într-un spirit progresist și socialist. În anul trecut, K.I.S.Z. a inițiat un concurs avînd ca temă „Tineretul luptă pentru socialism”. Această acțiune privește toate activitățile K.I.S.Z. Concursul comportă 3 discipline: o conduită bună în munca de producție, autoeducația și munca culturală sau sportivă. Cei care au răspuns acestor cerințe au primit cu prilejul celei de-a 15-a aniversări a eliberării o insignă și o diplomă. Această mișcare este foarte populară în rândurile tineretului, și nu numai printre membrii organizației. Sute de mii de tineri se grăbesc să-și dezvolte cunoștințele lor profesionale, politice și științifice; sute de mii de tineri se pregătesc pentru marele festival cultural, pentru spartachiadele de primăvară și de vară. În uzine, în cooperativele agricole, mii de brigăzi ale tineretului se străduiesc să producă mult mai mult decît în trecut. Ei realizează inovații. După experiența cîștigată în ultimii ani, se prevede ca în 1960 tinerii să aducă prin munca lor 500.000.000 de forinți pentru economia populară.

În regiuni în care nu existau copaci, tinerii plantează arbori. Sute de muncitori îi ajută pe țărani să construiască staule, magazii etc. Mulți dintre cititorii noștri știu, desigur, că mii de studenți maghiari lucrează în timpul verii la cîmp. În 1959, 10.000 de tineri voluntari au plecat să construiască canale de scurgere în mlaștinile din Hanság și Bodrogzug pentru a da posibilitate țăranilor din această regiune să vadă legănîndu-se în bătaia vîntului grîu, în loc de trestie. Tinerii maghiari sînt mîndri de rezultatele muncii lor. Anul acesta, K.I.S.Z. a organizat Festi-

valul cultural al sărbătorii eliberării. Scopul acestei manifestări este să reînnoiască activitatea celor cîteva mii de ansambluri culturale de amatori care funcționează în țară, pentru a atrage noi tineri spre diferitele domenii ale artei și pentru a insufla sutelor de mii de tineri dragostea pentru citit. Mișcarea cititorilor a primit numele marelui poet maghiar Josef Attila. Participanții trebuie să citească cel puțin 8 cărți pe an.

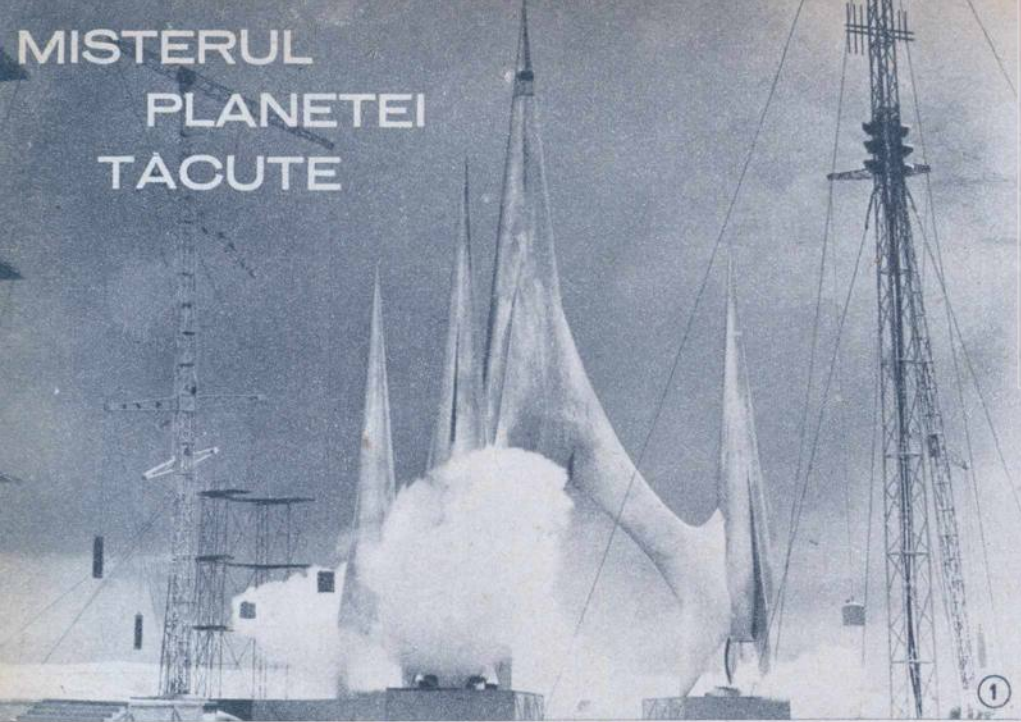
În R.P. Ungară, cărțile nu lipsesc! Tirajul cărților pentru tineret atinge în medie 5 milioane de exemplare. Sub patronajul K.I.S.Z. apar 12 ziare pentru tineret și copii, cu un tiraj de 2 milioane și jumătate de exemplare. Această cifră arată ce interes acordă tineretul evenimentelor mondiale, literaturii, dezvoltării tehnicii și științelor.

K.I.S.Z. încurajează organizațiile sale să cerceteze și să facă să renască vechile obiceiuri și sărbători populare din regiunea lor. La inițiativa anumitor organizații locale, se desfășoară căsătorii și alte sărbători sub patronajul K.I.S.Z. Dacă unul dintre membrii organizației se căsătorește, ceilalți fac totul pentru ca sărbătorirea tinerilor căsătoriți să fie de neuitat și le oferă daruri proaspetelor perechi. În același fel se sărbătorește nașterea copiilor. Pentru prima oară, anul acesta K.I.S.Z. va organiza pentru tineri sărbătorirea zilei în care ei devin majori.

Tinerii maghiari vor pace, căci pentru a face să dispară mlaștinile din Hanság, pentru ca milioane și milioane de răsaduri să devină arbori robuști, pentru ca noi școli să fie construite, pentru ca noi uzine să producă, pentru ca inimile vesele să cînte refrenul dragostei, pentru ca mingea să se rostogolească în iarba moale a stadioanelor, pentru ca tinerii căsătoriți să-și creeze un cămin fericit și ca poporul ungar să poată construi socialismul, sub conducerea P.M.S.U., este nevoie de pace.

MIHÁLY FLYÓ
activist al C. C. al K. I. S. Z.

MISTERUL PLANETEI TACUTE

① OI Un puternic zgomot. Toate privirile sînt îndreptate fix spre ecrane. Se vede un fulger, și giganțica rachetă se ridică cu viteză de pe Pămînt. Într-un timp egal cu cel necesar pentru a fuma o jumătate de țigară a parcurs mii de kilometri. „Cosmocrator I” se îndreaptă spre Venus.

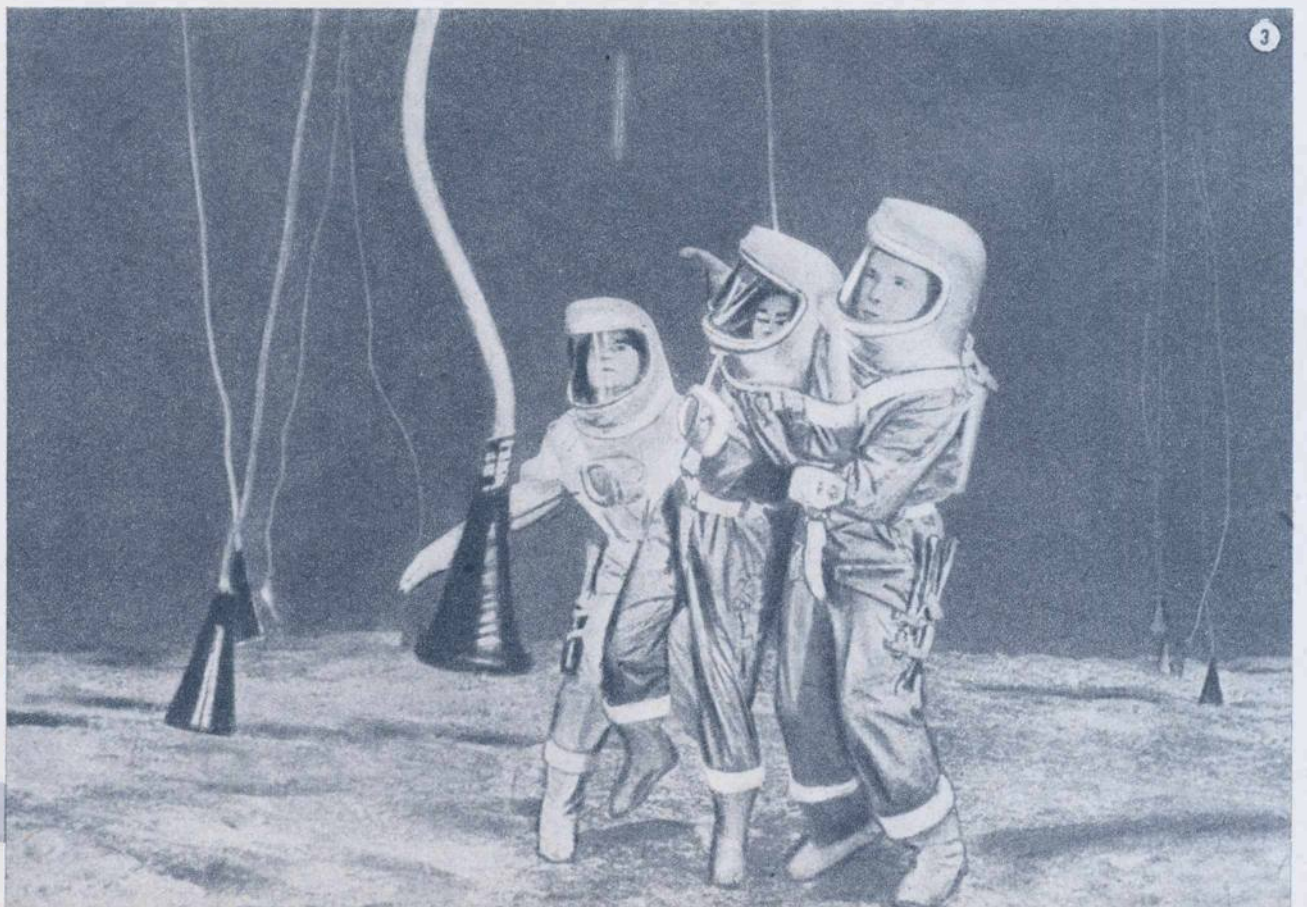
② „Este imposibil. Am pierdut din nou”. Fizicianul american prof. Hawling (O. Lukes) nu cîștigă niciodată împotriva robotului Omega.

③ O puternică radiație face lucrările din ce în ce mai grele. Pilotul Brinkmann (G. Simon) o duce pe doctorița Sumiko spre rachetă.

④ Din cauza unei mici devieri, vasul cosmic se apropie de un nor de meteoriți. Pilotul automat dirijează mașina cu o viteză uluitoare, pentru a ieși din zona periculoasă. I. Machowszki — în centru — în rolul inginerului șef polonez Soltyk.

⑤ Astronauții au la dispoziție tehnica cea mai modernă. Cu un vehicul special, în „pădurea de cristal”, descoperă urmele instalației destinate să proiecteze radioactivitatea asupra Pămîntului.

menirea trăiește în 1970. Pericolul unui război atomic este înlăturat și popoarele de pe pămînt muncesc în întrecere pașnică, pentru dezvoltarea armonioasă a planetei lor.

Pe șantierul de construcție de rachete Urania din Siberia, nava cosmică „Cosmocrator I” este pe cale de a fi terminată. Dar într-o zi, dintr-un centru al pustiului Gobi, sosește „o știre senzațională”: a fost găsită o bobină venită din spațiu, cu înregistrări magnetice. O comisie internațională de cercetări începe lucrul, sub conducerea lingvistului și biologului chinez

Lao-Tsu și a genialului matematician Sikarna. Acești savanți ajung să descrie cel puțin parțial documentul cosmic cu ajutorul celui mai mare creier electronic din lume. Acum se confirmă în mod sigur că bobina magnetică provine de la o navă cosmică căzută în 1908 în Asia Centrală și care a fost denumită în acea vreme „Meteorul mongol”.

Stațiile de radio și stațiile radar cheamă fără întrerupere planeta Venus, dar aceasta nu răspunde. Se ia hotărîrea ca „Cosmocrator I” să nu fie trimis în Marte, ci în Venus. Un echipaj de 8 persoane suportă timp de 31 de zile îngrozitoarea liniște neagră și rece a cosmosului pentru a pătrunde secretul lui Venus. Arseniev (U.R.S.S.), Hawling (S.U.A.), Sikarna (India), Lao-Tsu (China), Soltyk (Polonia), Talua (Africa), Brinkmann (Germania), Sumiko Ogimura (Japonia).

Cu mult timp înainte de contactul lor cu solul, ei știu că nu vor găsi prieteni pe „planeta tăcută”. Sikarna și Lao-Tsu au descoperit, examinînd bobina magne-

tică, că în 1908 omenirea trebuia să fie exterminată de locuitorii de pe Venus. Dar pentru ce după aceea nus-a întîmplat nimic?

Exploratorii cosmosului primesc un răspuns la această întrebare descoperind pe planetă, în ceața roșie care o înconjură, urmele unei civilizații titanice distruse. Ei găsesc o centrală energetică gigantică al cărui scop îl descoperă: ea trebuia să acumuleze și să iradieze energii fantastice spre Pămînt și să distrugă aci orice fel de viață.

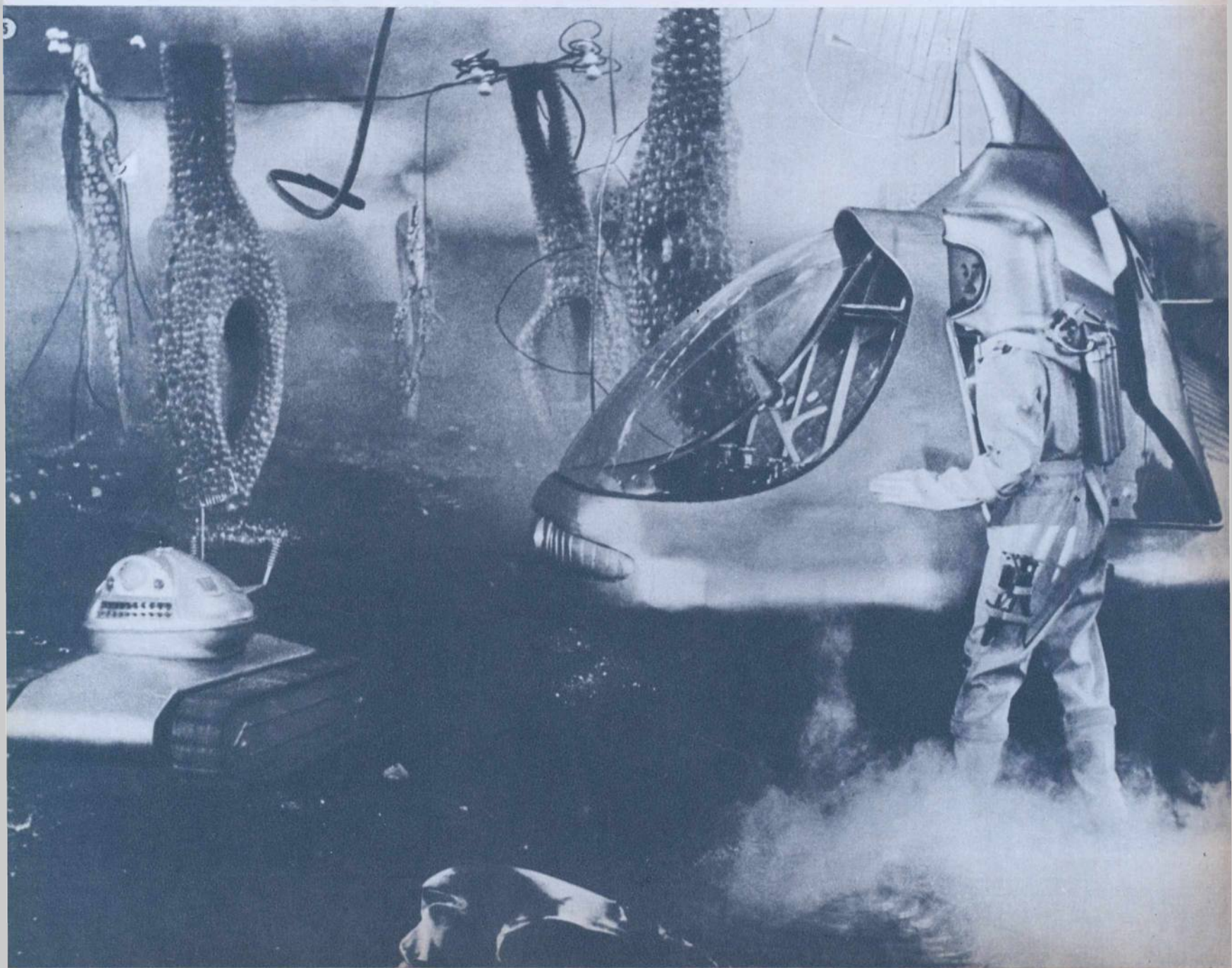
Dar unde sînt creatorii acestei tehnici formidabile? Doctorița japoneză Sumiko observă pe o rocă desene ciudate. Își aminteste de Hiroșima... Acolo văzuse lucruri asemănătoare. Da, este vorba de urmele locuitorilor de pe Venus arși, care s-au gravat pe pietre. Alți indici transformă această presupunere în certitudine absolută: locuitorii de pe Venus s-au distrus acumulînd și abuzînd de o tehnică distructivă creată de ei înșiși. Venus este o planetă tăcută.

Trei dintre curajoșii exploratori își pierd

viața pe Venus, dar ei fac posibilă întoarcerea celorlalți: „Știința cere mereu sacrificii — spune profesorul Arseniev revenind pe Pămînt —, dar nici o jertfă nu este inutilă dacă ea slujește păcii și fericirii omenirii. Îngrozitoare sînt numai victimele distrugerilor inutile”.

Pentru acest film de anticipație științifico-fantastic a fost înfăptuită o adevărată colaborare internațională. A fost realizat după cartea „Planeta morții”, de scriitorul polonez Stanislaw Lem. Regizorul a fost profesorul german Maetzing. Acest film este o coproducție a studiourilor cinematografice din R.P. Polonă și din R.D.G. Actorii au venit din R.D.G., din R.P. Polonă, R. Cehoslovacă, Japonia, Kenia și R.P. Chineză. Actrița Yoko Tania a arătat foarte bine ce sentimente însuflețeau colectivul de actori:

— Filmul arată cum oamenii pot trăi în pace, în viitor. El arată, de asemenea, pericolele pe care războiul atomic le poate aduce omenirii. Vreau pace și pentru aceasta am acceptat să particip la acest film.

Sîntem de aproape 12 ore pe Marea Neagră. Motonava „Transilvania” lasă în urmă o învolburare măruntă, inspumată. Ne petrec cîțiva pescăruși, urcînd și coborînd în urma vasului. Soarele de primăvară îi atrage pe mulți dintre pasageri pe punte, în șezlonguri. Iar difuzoarele stației de amplificare transmit melodii de muzică ușoară din țară.

— Turistul trebuie să întrebuințeze timpul la maximum, spune cu un aer serios Andrei, un tînăr lăcătuș ploieștean, într-un grup vesel ce tocmai se întoarce dinspre sala mașinilor, unde fusese organizată o vizită.

De pe o banchetă, o fată, care lăsase pentru o clipă lectura lui „Stendhal”, așteptînd în zadar ca cei din fața ei să-și continue drumul și să nu-i mai țină umbră, îl împinge ușor, cu vîrfurile degetelor, pe cel ce vorbise, așezat cu spatele:

— N-ai vrea, tovarășe, să-mi dai voie să utilizez la maximum soarele?

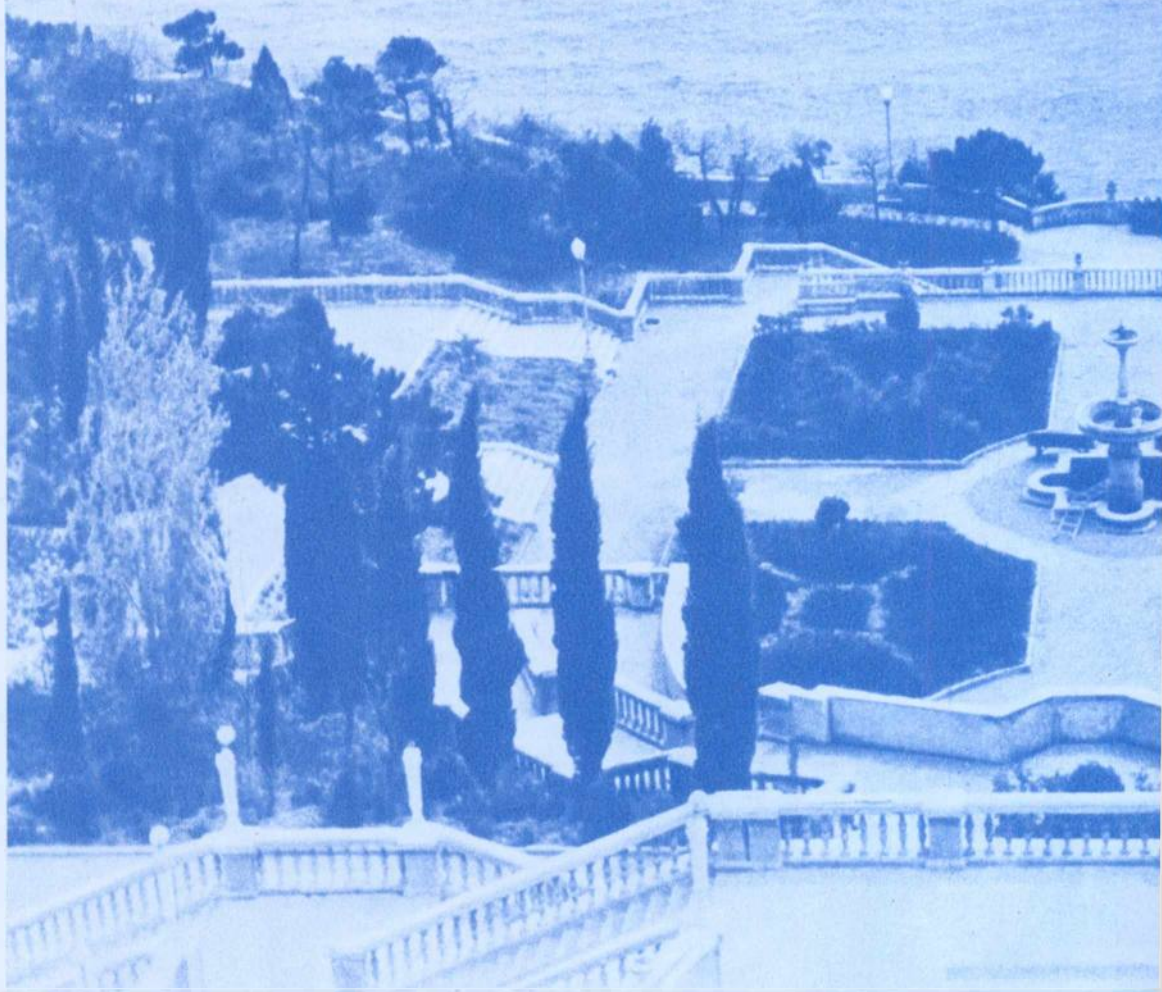
Andrei, incurcat, se întoarce iute și începe să se scuze, în timp ce se depărtează de ceilalți cu care venise. Aceștia se opresc mai departe, lîngă bordul vasului, urmărindu-i curioși cu privirile pe cei doi.

Pe vapor e multă lume. Peste 350 de oameni ai muncii de diferite profesii merg într-o croazieră pe litoralul sudic al Uniunii Sovietice. Printre ei, foarte mulți tineri. Voia bună domnește pretutindeni pe vas. În ușa cabinetului medical, un doctor în halat alb discută cu un marinar:

— Ce serie, să nu-i vină nici unuia rău de mare?

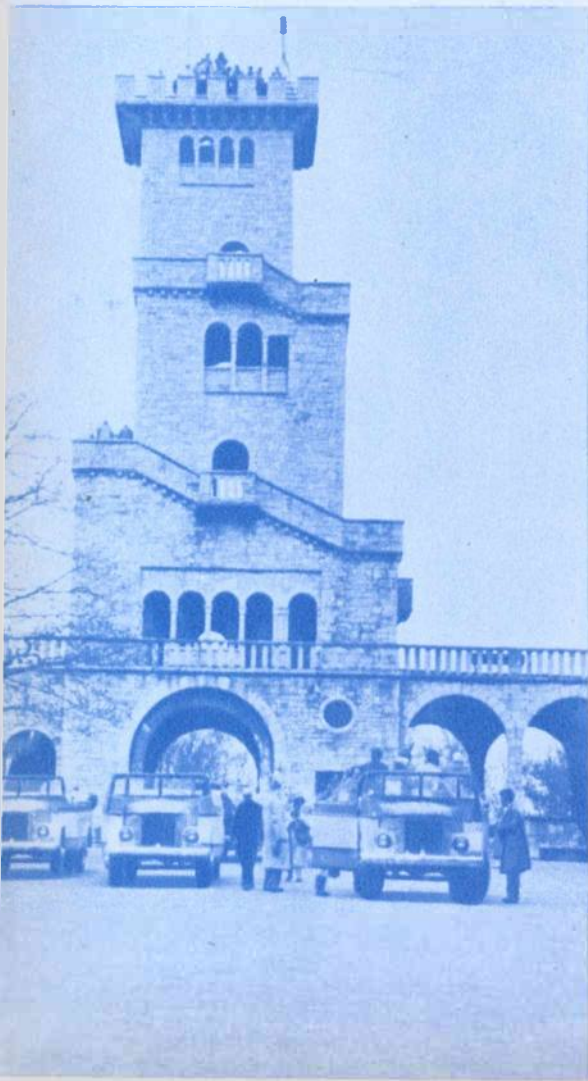
Prin fața lor trec la un moment dat, spre „puntea bărcilor”, agale, o fată cu părul lung, de culoarea castanelor, și un băiat în haine albastre. Ea ține între mîini, la spate, un volum cu copertă rubinie, iar el nu-i altul decît

ÎN CROAZIERĂ

Sus: Pe malul mării la lalta

Stînga: Pe muntele Ahun din apropierea Sociului străjuiește acest turn vizitat de foarte mulți turiști

prelungi, în ropote și cuvinte, în limbile rusă sau romînă:

— „Dobro pojolovati!”

— „Trăiască prietenia romîno-sovietică!”

Orașul, așezat în pantă, ni se dezvăluie privirilor printre fagii bogăți; unele alei sînt străjuite de palmieri și altele de castani sau arini. Sînt numeroase parcuri și spații verzi. Sociul e un adevărat oraș-grădină.

Numeroase sanatorii, dintre care vizităm cîteva, sînt răspîndite nu numai în orașul propriu-zis, ci și în împrejurimi, pe o distanță de aproape 30 de kilometri. În această stațiune balneo-climaterică vin să-și petreacă zilele de concediu locuitorii din întreaga Uniune Sovietică. Sînt renumite apele sulfuroase în care e atît de bogată regiunea și îndeosebi valea rîului Mațeșta.

Aici, la Staraiia-Mațeșta, a venit cu ani în urmă Nikolai Ostrovski, autorul minunatului roman „Așa s-a călît oțelul”. Am vizitat casa în care a locuit și noul pavilion al Muzeului „Ostrovski”, construit în 1957. Ne-a întîmpinat sora scriitorului, Ekaterina Alekseevna. A fost o întîlnire de neuitat. Aici, în preajma patului de suferință al luptătorului comunist Ostrovski, în fața carnetului lui de comsomolist cu nr. 8.144.911, lîngă manuscrisele și fotografiile care ilustrează scurta, dar eroica sa viață, am simțit parcă aievea prezența emoționantă a lui Pavka Korceaghin. La despărțire, tovarășa Ostrovskaia ne-a scris cu plăcere cîteva cuvinte

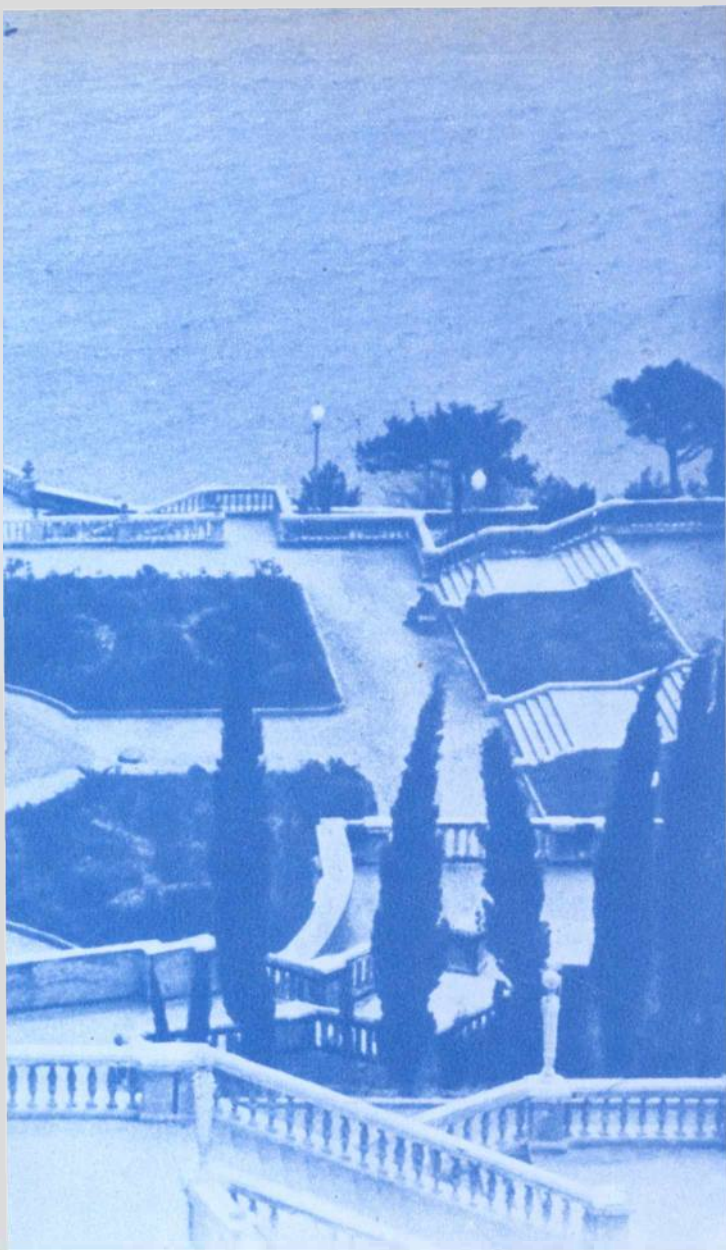
pentru cititorii a revistei „Vechiul Soci”

Vechiul Soci Ostrovski, e dezvoltat de și zecile de căror constr ani un ritm aceste noi toare, în dr turistice re înălțimea „afla aici, la vedea splendorii principale din

Tîrziu, se lăsa încet în ale Sociului, de un oraș toate că de fusese de aj legături sufl pe turistii glas, de rep

Dragi I

Vă trimitem de 1 Mai, la popoarelor mari succes. Să se înfășureze niri: pacea

Cine n-a văzut Ialta și vrea să și-o imagineze poate să se gândească cum ar arăta Sinaia noastră „transportată“ pe litoralul Mării Negre, bineînțeles la proporții mai mari. Orașul se ridică în pantă, lăsând să se vadă din oricare punct al său pădurile seculare de rășinoase, care urcă spre culmile Munților Crimeei. Printre arbori își fac loc siluetele albe ale palatelor-sanatorii.

În centrul Ialte șerpuiște renumita „Naberejnaia“, calea care se întinde de-a lungul golfului și pe care au acces numai pietonii. O scară frumoasă de piatră o unește cu parcul „Primorskii“ și cu plaja. E mărginită, ca și celelalte străzi, de dafini, lauri și chiparoși semeți. În oraș se văd pretutindeni ronduri de trandafiri.

Institutul de cercetări viticole și vinificație „Magaraci“ și Institutul de cercetări științifice climoterapeutice „Secenov“ din Ialta au devenit cunoscute nu numai în Uniunea Sovietică, ci și în alte țări. Orașul are o viață culturală bogată. Aici există o filarmonică, cu o formație permanentă de artiști și o mare orchestră simfonică. Unul dintre monumentele culturale ale Ialtei, Casa-muzeu „Cehov“, pe care am vizitat-o și noi, atrage în fiecare an zeci de mii de vizitatori, printre care sute de turiști străini. În anul acesta, când se serbează în întreaga lume centenarul nașterii marelui scriitor, afluența vizitatorilor este deosebită. Printre însemnările făcute în ultima zi a lunii aprilie se află și cele câteva rânduri semnate de „un grup de turiști români de pe motonava «Transilvania»“, la sfârșitul vizitei de neuitat făcute în casa unde Anton Pavlovici și-a petrecut cinci ani.

Turiștii noștri au vizitat, de asemenea, cu deosebit interes vestita grădină botanică „Nikitin“, situată la 7 km de Ialta. Grădina ocupă o suprafață de 280 ha. Sînt adunate aici aproape 7.000 de specii de plante cultivate și sălbatice de pe toate continentele.

Din Ialta se pot face numeroase excursii. Foarte interesantă este, de pildă, ascensiunea pe muntele Ai Petri, de unde poți admira un încântător răsărit de soare. Am întâlnit un grup de turiști sovietici ce se îndreptau spre Bahcisarai, fosta capitală a hanilor Crimeei, despre care scria Pușkin cu atîta admirație:

*Pornind din nordul meu străvechi,
Unde-mi duceam în chefuri traiul,
Am colindat Bahcisaraiul,
Palatul adormit, străvechi...*

Pe drumul spre porțile Bahcisaraiului, am străbătut cunoscutele stațiuni Livadia, Mishor, Alupka.

Palatul fostului țar Nicolae al II-lea de la Livadia, unde s-a ținut acum 15 ani Conferința istorică a șefilor guvernelor U.R.S.S., S.U.A. și Angliei, este astăzi un admirabil sanatoriu pentru muncitori și colhoznici. Construită în stilul renașterii italiene la începutul secolului nostru, clădirea are totuși o aripă cu totul deosebită, în stil gotic. Ghidul ne explică rîzînd: capriciul țarinei...

Din acest punct de vedere, o curiozitate unică în lume este castelul Voronțov, de la Alupka, situat pe marginea mării, într-un imens parc feeric. Aripa de nord a castelului, construită în stilul gotic englez, contrastează, spre exemplu, cu aripa de sud, a cărei arhitectură imită înfățișarea palatelor renumite din India. La dimensiunile sale uriașe, castelul Voronțov, transformat astăzi în muzeu, întrunește stiluri arhitectonice diferite, readucînd totodată atmosfera edilitară a Evului Mediu în zilele noastre. Construcția acestui edificiu, terminată în secolul trecut, a durat 20 de ani.

1 Mai la Odesa

Seara, în ajunul Zilei solidarității internaționale a oamenilor muncii, conducerea croazierii ne-a făcut o frumoasă surpriză: la masă, în dreptul fiecărui tacîm, se afla cite o felicitare, tipărită în culori, pentru toți turiștii de pe vas. Ni s-au transmis cele mai frumoase urări cu prilejul zilei de 1 Mai

Sus: Unul din marile sanatorii din Soci, de la care pornesc pînă la plajă o scară monumentală și un funicular-tramvai

Stînga: Sora scriitorului în fața muzeului „Ostrovski“

știei în limba română
tul lumii“, pe care
turat.

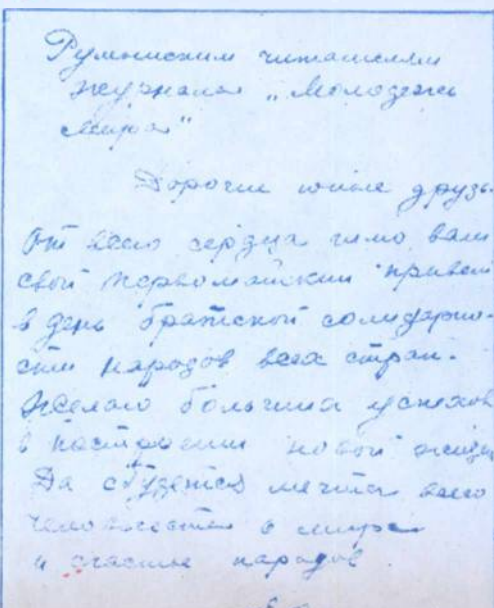
care a trăit Nikolai
ăzi întregi și mult
cartiere de locuințe
i ale sanatoriilor, a
căpătat în ultimii
ginos. Am admirat
luminoase, primire
unul din locurile
din împrejurimi,
Ahun“. Din turnul
ai ridicată cotă, poți
anoramă a lanțului
ii Caucaz.

cînd „Transilvania“
luminile sclipitoare
mîit că ne despărțim
foarte apropiat, cu
l cunoscusem. O zi
ntru a încheia acele
urate care i-au făcut
să scandeze într-un
ri, „Mir i drujba!“.

„Do svidania, daraghie tovarișci“, în timp ce muncitorii din port și numeroși alți locuitori din Soci ne petreceau de pe mal, cu aceeași fanfară de dimineată, aplaudîndu-ne și fluturînd batiste...

Ialta

Orașul acesta maritim, pe care l-am vizitat în ziua următoare, după o noapte de drum pe mare, este centrul stațiunilor de pe malul sudic al Crimeei. E așezat ca un amfiteatru pe țărmul frumosului golf, străjuit de semicercul unui dig lung.

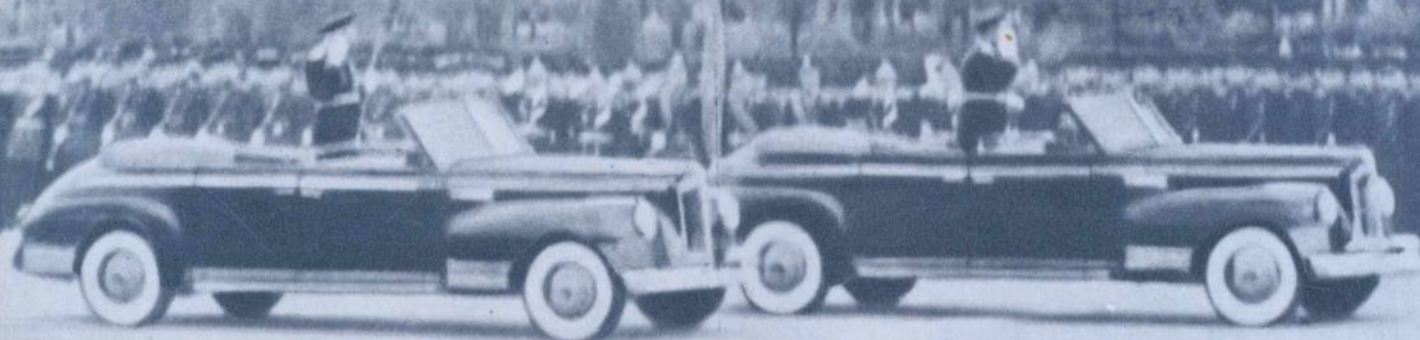
tineri,

oată inima un salut
lidarității frățești a
te țările. Vă doresc
onstruirea vieții noi.
visul întregii ome-
irea popoarelor.

E. OSTROVSKAIA

și de către secretarul organizației de partid a echipajului de pe „Transilvania“, prin postul de radioamplificare. A doua zi, dimineța, participanții la croazieră au avut posibilitatea cu totul deosebită de a asista, în tribună, la marea paradă și la demonstrația oamenilor muncii din orașul erou Odesa.

În fața noastră erau aliniate, într-o ordine exemplară, trupe de infanterie, artilerie, geniu, marină, aviație. Mai multe fanfare, reunite sub comanda unui general energic, despre care am aflat că are 69 de ani, au făcut să se

audă în piața imensă din fața comitetului orașenesc al P. C. U. S., unde se desfășura parada, finalul operei „Ivan Susanin“, nemuritoarele acorduri ale lui Glinka, alături de mărețul imn al Uniunii Sovietice. După trecerea în revistă a trupelor și după cuvântarea de salut rostită de la tribuna oficială, din imediata noastră apropiere, a început o impresionantă defilare a diferitelor unități militare. Pe drapelurile purtate de ostașii sovietici se vedea, în unduirile faldurilor, chipul nemuritor al lui Lenin. Era o reprezentativă manifestare a forțelor armate sovietice, utilitate cu armamentul cel mai modern, din care nu lipseau vestitele catiușe, unitățile de infanterie motorizate și perfecționatele tunuri antiaeriene. În aceea zi, în altă parte a Uniunii Sovietice, pilotul-spion american Powers a simțit foarte bine eficacitatea armamentului sovietic, în momentul când, din prima lovitură, avionul său a fost doborât la 20.000 de metri altitudine de o rachetă sovietică...

După parada militară a urmat grandioasa manifestație a oamenilor muncii, deschisă de coloanele pionierilor și elevilor. „Să transformăm orașul nostru erou într-un oraș-grădina!“ — glăsuiau lozincile purtate de comsomoliști. „Să îndeplinim înainte de termen sarcinile celui de-al doilea an al septenalului!“, „Trăiască gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice!“, răsuna chemările lansate de difuzoare, cărora miile de demonstranți, purtând flori, drapeluri, lozinci, le răspundeau prin urale prelungite.

Fluviul acesta nesfârșit al entuziasmului care se revărsa în centrul Odesei demonstra acea forță gigantică pe care o reprezintă unitatea de nezdruccinat a clasei muncitoare, a întregii populații în jurul partidului comunist și al guvernului Uniunii Sovietice. Această forță a reușit să refacă în doar câțiva ani Odesa, distrusă de fasciști, să vindece urmele groaznice ale războiului și să dea un avânt nemăitîlnit muncii păgnice, creatoare, a constructorilor comunismului. Lângă monumentele vechi ale orașului, cum sînt clădirea Operei, cu care se aseamănă Teatrul Național din Iași, fosta bursă de mărfuri, ridicată de Bernardozzi, uriașa scară a potemkiniștilor etc., se află astăzi noile construcții din anii puterii sovietice.

Numeroase blocuri de locuințe și sanatorii s-au realizat mai ales în ultimii ani. Odesa poate găzdui acum în fiecare an, în afara populației sale, 150.000 de vizitatori și oaspeți veniți aici să-și petreacă concediul.

Stațiunea Arkadia, pe care am vizitat-o, este unul din cele mai frumoase locuri care-i atrag pe turiști. Iar portul în care a ancorat „Transilvania“ noastră, lângă marele și elegantul vas „Rossia“, oferă de asemenea o priveliște încântătoare, grandioasă. Efectuarea muncilor în docuri și în port este în cea mai mare parte mecanizată. Aici sosesc vapoare din cele mai îndepărtate colțuri ale lumii. În anii septenalului se prevede extinderea și modernizarea și mai mult a portului. O monumentală gară maritimă va fi construită în fața actualei scări a potemkiniștilor. Se vor ridica noi silozuri și instalații portuare. Odesa va avea unul din cele mai mari porturi ale Uniunii Sovietice.

Tîrziu, spre seară, cînd pașii ne duceau agale spre vas, am zărit înaintea, prin mulțimea care ieșise să se plimbe în seara de 1 Mai, silueta fetei cu păr lung, castaniu, alături de care pășea rar, vorbind și rîzînd. Andrei. Fata mîncă cu poftă dintr-o „marojnaia“ delicioasă, pe care el se grăbise să i-o ofere, și privea atentă vitrinele ce începeau să se lumineze.

Avea dreptate Andrei: „Turisticul trebuie să întrebuițeze timpul la maximum“. Îi ascultasem sfatul și reușisem să cunoaștem, de-a lungul croazierei, o sumedenie de lucruri minunate. Și, totuși, cîte multe altele ne-au mai rămas de văzut! Realitatea sovietică e atât de bogată, iar priveliștile, chiar numai ale celor cîteva locuri pe care le-am vizitat, sînt atât de frumoase, încît, fără nici o exagerare, dacă ai reveni aici în fiecare an, nu te-ai plictisi toată viața.

AL. GOLIANU

În rada portului Odesa. Turiștii romîni se pregătesc să facă o excursie cu autocarele „Inluris“

„pana neagră”

Există o imagine idilică a Japoniei. Îndată ce evoci marea insulă în formă de dragon, ea se desfășoară ca un evantai și se ondulează în fața ochilor. Vedem aci grădini înflorite, cireși, virjuri vulcanice acoperite de zăpadă, grădini mici, frumoase case unde se servește ceai, cu pereți de bambus și, desigur, samurai...

Această imagine idilică a Japoniei ascunde foarte bine realitatea... Este vorba, de exemplu, despre realitatea de care se lovesc sute de mineri în regiunea Fuluoka, în mina Miike...

Această mină aparține marelui monopol „Mitsui”. El este acela care a ordonat concedierea a 1.279 de mineri... După explicațiile companiei, toți sînt „elemente care dăunează producției”. Ceea ce compania denumește „dăunător” poate fi foarte bine înțeles cînd se știe că aproape toți cei 1.279 de muncitori sînt activiști sindicali, cu diferite însărcinări.

La refuzul sindicatului de a accepta această concediere, notițe trimise de companie la adresele individuale au fost adunate de sindicat, arse în public, iar compania a declarat „lock-out”-ul minei. Sindicatul a răspuns printr-o grevă totală a muncitorilor din Miike.

Tensiunea între patroni și muncitori la Miike nu încetează să crească. Trebuie să adăugăm că, mai ales în minele mici și mijlocii, situația familiilor minerilor șomeri este extrem de gravă. Mizeria este atât de mare, încît în toată țara se desfășoară o campanie națională denumită „Black feather collect” (colecta „Pana neagră”) pentru strîngerea fondului de ajutor.

Copiii participă cu mijloacele lor la această campanie de solidaritate. În această pagină redăm, împreună cu un poem de Sin Kusano din Sansen, muncitor concediat, două compoziții ale unor copii ai căror părinți participă la grevă. În limbajul lor direct, ei vorbesc cu mîndrie și cu puternică emoție.

Urăsc concedierea

Suniko Taninashi, din clasa a V-a, Școala primară Sura din Omuta

„Tatăl meu se ocupă de activitatea sindicală înainte de a veni eu pe lume. El își dă toate forțele sale pentru fericirea oamenilor care lucrează în mina Miike.

Nu pot să vorbesc cu tatăl meu decît cîteva clipe, dimineața. Cu toate acestea, este un tată foarte blînd, foarte bun pentru noi, cele două surori. Compania vrea să concedieze un tată atât de bun. Ce companie proastă, mă gîndesc.

Dar nu numai pe tatăl meu vrea să-l lase pe drumuri. Compania vrea să concedieze încă un număr de oameni care sînt buni ca taticu.

În timpul verii, mamele au mers adeseori la mitinguri și demonstrații, pentru a se opune concedierilor. În astfel de cazuri, eu și sora mea am făcut totul pentru a ne ajuta mama și pentru a ne învăța lecțiile singure.

Cu toate acestea, la 4 și la 11 noiembrie compania a trimis o notiță prin care tata era concediat... E dimineața zilei de 4 noiembrie. Mama ne spune: «Astăzi vom primi din partea companiei somația de concediere. Dar nu trebuie să fiți triste, căci cei care vor primi astăzi această notiță au muncit cu toții din toate puterile pentru mină. Nu trebuie decît să fiți mîndri». Este adevărat — mă gîndeam eu.

De atunci mulți oameni vin la noi ca să ne încurajeze. Toată lumea la plecare ne spune: «Ei bine! Vom învinge». Sînt atât de mulțumită de fiecare dată cînd aud aceste cuvinte...

În fiecare zi, pe drumul spre școală, pe balustradele podului Suwa citesc inscripțiile «Dați-i afară pe cei ce vor să vă dea afară». Atunci simt împotriva oamenilor companiei o ură fără margini și abia mă stăpînesc să rămîn liniștită.

Trăgînd concluzia din tot ceea ce spun mama și celelalte persoane, m-am gîndit că lucrul cel mai de preț este ca forțele oamenilor muncii din lumea întreagă să se unească.

Se apropie noul an. Dar n-am nevoie și nu doresc neapărat Mochi¹. Cînd lupta tatei va fi victorioasă, vom putea, toți împreună, să sărbătorim cu inima deschisă noul an.”

¹ O prăjitură de orez care se mîncă îndeosebi cu prilejul sărbătorilor de Anul nou.

Tata este în grevă

Masahiro Karaguchi, clasa a II-a a școlii primare

„Din luna septembrie tata este în grevă. Pînă atunci eu cheltuiam în fiecare zi 5—6 ieni; dar mama mi-a spus: «Ascultă, micuțul meu! Este grevă și nu-ți mai pot da banii decît o dată pe săptămîină». Nu eram prea mulțumit și spusei cu o mină tristă: Bine... iar mama adăugă: «Ești un băiat bun».

Tot gîndindu-mă, m-am dus la Taka-chan. Taka-chan părea și el în-gîndurat. M-am urcat în smochinul din curtea lui Taka-chan, ca să privesc împrejur. Mi se păru că văd mitingul lui taticu. Am devenit dintr-o dată trist. Mă duc acasă, îi spusei lui Taka-chan.

A trecut o săptămîină. Mama și-a uitat de tot promisiunea. Cînd i-am reamintit-o mi-a spus: «Da, da, am uitat complet...» și a scos 5 ieni din șorț. Pînă acum nu eram mulțumit. Dar mi-a venit ideea că tata trebuie să sufere mult și mi-am zis că nu trebuie să cheltuiască banii. M-am gîndit: ce bine ar fi dacă n-ar mai trebui să se facă grevă...”

Ziua concedierii

Stăteam în curte, vorbind.

Scrisei pe pămînt „CAPITALISMUL”

— începînd de astăzi nu voi mai putea munci.

O foaie de hîrtie și nimic mai mult

îmi taie respirația,

îmi aține calea,

îmi smulge munca pe care o aveam pînă ieri.

Nu mai putem suporta o astfel de lume!

„CAPITALISMUL”

este rece, fără milă!

Pentru aceasta,

tovarășii care muncesc încă

sînt urmăriți totuși de teama de a-și pierde slujba.

Această minie și neliniște, împreună,

vor ști să împiedice

concedierile,

vor ști să construiască o lume de pace.

Este o mare luptă!

Azi am văzut clar

„CAPITALISMUL”

SIN KUSANO (Sansen)

Un aspect de la una din numeroasele manifestări populare care au împiedicat sosirea lui Eisenhower la Tokio.

D-l Tibu Tunkara, inspector general al Tineretului adunării democratice africane (J.R.D.A.), este un prieten foarte simpatic, foarte amabil. Când i-am cerut să ne explice structura organizației sale, a consimțit cu mult entuziasm. Eram așezați împreună la aceeași masă pe „plaja camayană”, unde fusese instalat „cartierul general” al Comitetului Executiv al F.M.T.D.

D-l Tunkara era aglomerat cu mii de probleme diferite. Toată lumea îl căuta, îi puneau întrebări. Cu toate acestea, d-l Tunkara găsește totuși timp să ne acorde un interviu.

— Organizația noastră, începe el, are în țară 43 de secții și 4.200 comitete de bază. Ținem la fiecare doi ani congresul care alege Comitetul Național, format din 11 membri. Consiliul Național este format din 11 membri ai Comitetului Național plus cinci inspecitori naționali, respon-

TINERETUL DIN GUINEEA

sabili naționali tehnici și tinerii aleși. Secretarul general al organizației noastre, pe care dumneavoastră îl cunoașteți, este d-l Ture Kande.

Astăzi, când independența Guineei este cucerită, tineretul este chemat să contribuie la opera de redresare și reconstruire națională. Această activitate entuziastă nu poate fi dusă la bun sfârșit fără schimbarea integrală a structurilor și metodelor vechi de muncă. Problemele sociale sînt, de asemenea, în centrul preocupărilor tinerilor. Într-o parte trebuie dusă o luptă perseverentă împotriva analfabetismului, în alt loc împotriva alcoolismului, a delincvenței juvenile, care au servit sistemului colonialist de dominație și de

înrobire. În activitatea tineretului va ocupa, de asemenea, un loc important problema timpului liber. În ceea ce privește activitățile sportive, acestea sînt organizate pe scară națională.

El explică lucrurile foarte clar și foarte simplu. Nu cheltuiește cuvinte inutile. Spune numai esențialul. Se întrerupe, căci sosește un alt grup de congresești; trebuie să fie cazați, să li se dea de mîncare și să fie transportați la hotel.

Prietenul nostru le explică tovarășilor lui ce trebuie să facă și se întoarce la noi cu același suris de mai înainte.

— Din punct de vedere organizatoric, J.R.D.A. este împărțită în două secții mari: secția sportivă și secția generală. Toate activitățile pe linie de tineret se desfășoară la nivelul acestor două secții cu multă ordine, coeziune și mai mult profit, atît pentru tinerii de la oraș, cît și pentru cei de la sate.

Secția sportivă este împărțită în tot atîtea federații cîte sporturi sînt practicate pe teritoriul republicii.

Secția generală urmărește să satisfacă aspirațiile tineretului și să răspundă nevoilor generale ale țării în domeniile politic, social și economic.

Secția generală se împarte în cinci departamente.

Departamentul pionierilor se ocupă de educația completă a băieților și fetelor de la 7 la 18 ani.

Departamentul tinerelor fete dirijează și orientează activitatea tinerelor fete în domeniile familial, social, economic, cultural și politic; inițiază cursuri populare de alfabetizare, de puericultură, de învățămînt gospodăresc, audiții la radio etc.

Departamentul de acțiune economică și socială are drept sarcină integrarea tinerilor în vasta mișcare de reînnoire economică și socială. În acest scop organizează pentru pionieri și tineri tabere și șantiere de muncă voluntară pentru construirea de drumuri, de școli, de case de locuit, pentru asanarea de terenuri mlăștinoase etc. Departamentul „artă și cultură“ are drept obiectiv organizarea sistematică și rațională a luptei împotriva analfabetismului, evidențierea valorilor artistice, folclorice și literare africane.

Departamentul școlar și universitar își azează activitățile spre orientarea studiilor elevilor noștri, ținînd seamă de nevoile țării, spre organizarea vacanței și timpului lor liber. Activitatea acestui departament se extinde asupra tuturor institu-

țiilor de învățămînt primar și secundar, public sau particular.

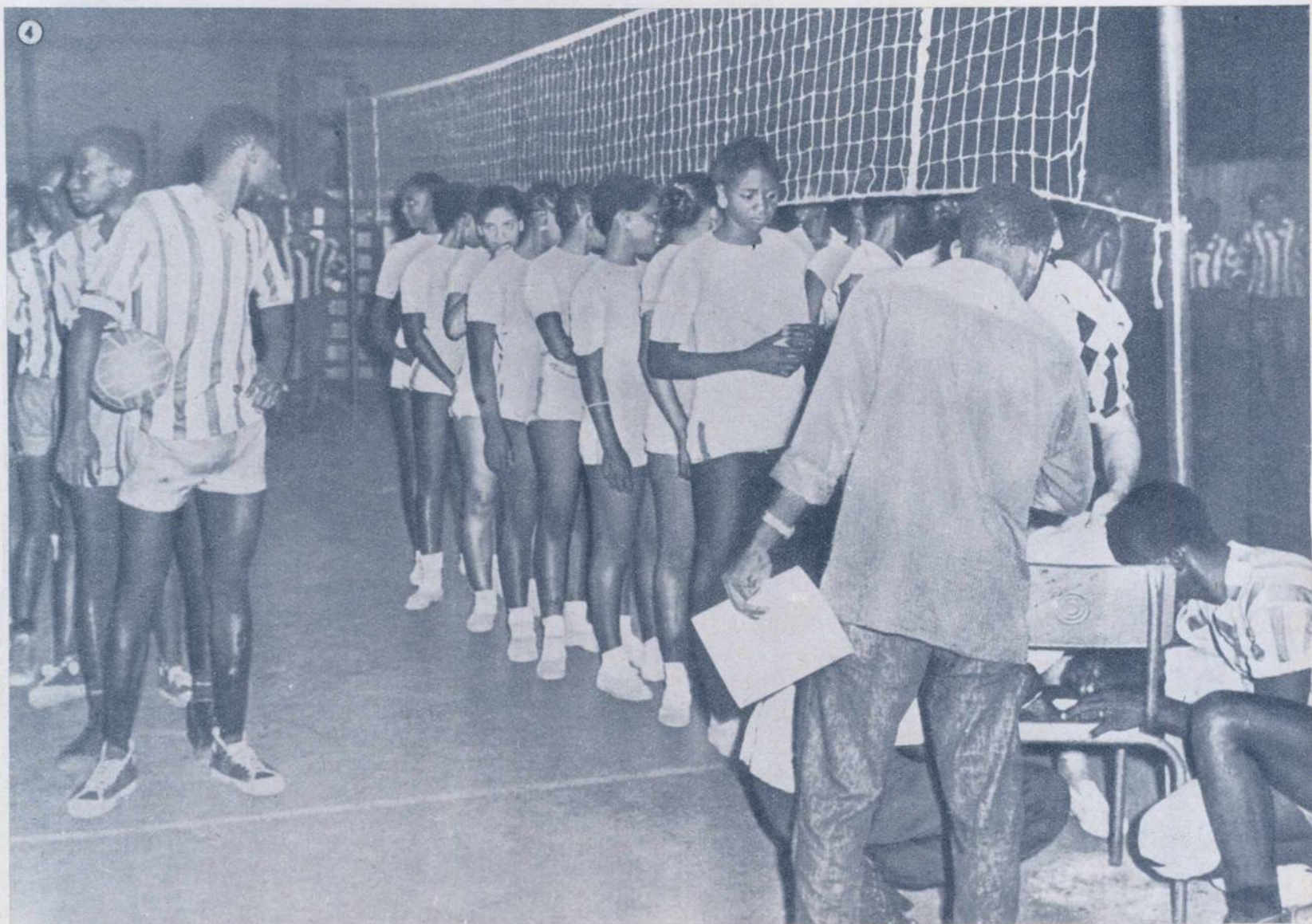
În sfîrșit, partidul a numit inspectori ai tineretului, însărcinați, conform liniei P.D.G., cu orientarea politică a tinerilor și coordonarea activității lor.

În luna martie a.c., J.R.D.A. a aderat la Consiliul tineretului din Africa. Aceasta nu este decît o aplicare la nivelul tineretului a politicii poporului și guvernului din Guineea, politică fundamental bazată pe cucerirea într-un viitor foarte apropiat a unității africane.

Nu ne rămîne decît să-i mulțumim, în numele cititorilor noștri, d-lui Tunkara pentru expunerea sa, care ne-a permis să cunoaștem și să înțelegem mai bine rolul și activitatea pe care tineretul și organizația J.R.D.A. o desfășoară în această țară.

1-2. Munca voluntară a fost primită de tineret cu entuziasm: țara va fi construită

3-4. Viața tineretului s-a schimbat dintr-o dată; sportul ocupă locul său; folclorul este valorificat

TINERII MUNCITORI

Statele Unite ale Americii posedă industria și producția cu cea mai mare capacitate din toate țările capitaliste. S-ar putea crede deci că S.U.A. sînt în măsură să procure posibilități de muncă și condiții de viață ridicate pentru fiecare dintre cei 180 milioane de locuitori ai săi. Totuși, dacă vorbim cu un tânăr muncitor din industria oțelului, care a făcut grevă anul trecut timp de 116 zile, sau chiar cu unul dintre tinerii care trec în fiecare zi pe la birourile Oficiului național de șomaj (State Unemployment Bureau), ne aflăm în fața unui tablou cu totul diferit.

Într-o zi, am avut prilejul să vorbim cu cîțiva tineri care șomaseră perioade de timp de la una pînă la 6 luni. Toți căutau de lucru. În fond, nici unul dintre ei nu ne părea prea optimist în legătură cu posibilitățile pe care le avea de a găsi o slujbă de durată. Un tânăr muncitor negru ne-a spus care era părerea lui: „Ni se fac numai promisiuni, promisiuni peste tot”. Dar același tânăr nutrea totuși speranța că o administrație republicană ar crește, chipurile, considerabil posibilitățile de a fi angajat. Un alt tânăr, Tom Flynn, în vîrstă de 30 de ani, în căutarea unui post de vânzător sau șofer, afirma că este „ridicol” să arunci răspunderea despre starea actuală a lucrurilor asupra democrațiilor. „Este o situație dată — spunea el, analizînd unilateral realitatea. Filadelfia a fost totdeauna un oraș unde nu este ușor să-ți procuri o slujbă”.

Am vorbit cu un tânăr care era convins că concedierea lui a fost provocată de greva din industria oțelului. Era montor de cazane și membru al sindicatului metalurgiștilor. Se opunea însă în mod hotărît oricărei legi care lovește în dreptul la grevă al muncitorilor.

Unul dintre tinerii greviști din industria oțelului cu care am avut ocazia să discutăm ne-a spus că, după părerea lui, „orice legislație a muncii în S.U.A. nu e decît un atentat împotriva vieții, libertății și bunăstării muncitorilor”. El e de părere că clauza imperativă a legii Taft-Hartley e practic inoperantă în reglementarea conflictelor de muncă.

În numele zeului „Efficiency”

Dacă muncitorii din oțelării ar fi pierdut această grevă situația tuturor sindicatelor ar fi fost, de asemenea, compromisă. Muncitorii și sindicatul metalurgiștilor sînt conștienți de această situație.

„Primul contract pe care l-am propus patronilor, ne explica d-l Powers, i-ar fi costat 9 milioane de dolari în doi ani. Or, greva de patru luni i-a costat cca. 35 milioane de dolari”.

Care erau obiectivele acestei lupte? Muncitorii din industria oțelului cu care am discutat erau unanim de părerea că cea mai importantă revendicare era articolul 2 B din contract. Fără această clauză, fiecare direcție ar fi liberă să-și concedieze muncitorii în numele faimosului principiu „efficiency” (eficacitate, rentabilitate), în timp ce muncitorii n-ar avea nici măcar dreptul să se plîngă împotriva unor astfel de hotăriri. „Steel Labor”, organul muncitorilor membri de sindicat din industria oțelului, a scris în legătură cu aceasta: „Dacă marile companii obțin cîștig de cauză, 110.000 de muncitori din oțelării ar putea fi dați afară procedîndu-se la accelerarea cu 20% a procesului muncii”.

Ritmul muncii se intensifică

În ceea ce privește asistența acordată de stat greviștilor, ea se limitează la o anumită cantitate de hrană și la un împrumut în bani pentru a acoperi cazarea (în mod pur teoretic, căci 30 de dolari pe lună sînt insuficienți), sumă care trebuie să fie rambursată începînd de la primul salariu.

Majoritatea muncitorilor din această uzină sînt mai tineri decît în alte fabrici. Aci vîrsta medie a muncitorilor variază între 30 și 35 de ani, în timp ce în alte părți ea este între 40 și 45 de ani.

D-l Smith ne-a vorbit de cîteva probleme ale tinerilor muncitori. De exemplu, nu devii muncitor cu drepturi depline într-o oțelărie decît după o perioadă de ucenicie, și locurile pentru ucenici sînt limitate. Drept urmare, tinerii muncitori preferă uceniciei o muncă în alte uzine, unde pot intra ca muncitori. D-l Smith ne spune, de asemenea, că tinerii reprezintă mereu o amenințare pentru muncitorii vîrstnici, dat fiind ritmul muncii. „De fiecare dată cînd un tânăr muncitor intră într-o fabrică, tovarășii mai în vîrstă încep să depună eforturi și mai mari”.

Există și o altă problemă pusă muncitorilor din oțelării, care privește mai ales tinerii perechi de căsătoriți cu copii mici. Deși companiile vorbesc de un salariu de 4 dolari pe oră pentru a-și dovedi generozitatea, d-l Powers ne-a explicat că acest salariu este plătit numai în perioadele de randament maxim (or, marea majoritate a uzinelor nu muncesc cu randament deplin, decît în mod excepțional) și cu condiția de a face ore „suplimentare”. În general, munca în oțelării este foarte neregulată, și majoritatea muncitorilor „nu lucrează

12 luni pe an". El însuși a fost șomer timp de 7 luni, în anul trecut. Nu există nici un fel de securitate a muncii pentru muncitori.

Pentru aceasta, mama unor copii mici, care are drept singura sursă de câștig salariul soțului ei, are griji mari. Marea majoritate a muncitorilor din oțelării nu câștigă un salariu regulat și asigurat și, desigur, nu 4 dolari pe oră. „Majoritatea femeilor au prea mulți copii pentru a putea munci” — a constatat d-l Smith, și d-na Smith a subliniat și ea acest lucru. El a apreciat că muncitorii din oțelăriile din regiune au în medie 3 copii de familie. Soția lui a fost de acord cu el când d-l Smith a făcut constatarea că, dacă este greu pentru bărbat să găsească de lucru, pentru femeie este mult mai greu.

La sediul sindicatului

D-l Smith ne spune, de asemenea, că avantajele de care se bucură acum au fost cucerite de sindicat în 1930 și că tînăra generație va smulge desigur rezultate noi prin luptele ei viitoare.

D-l Powers a făcut observația că tinerii vor trebui să participe într-un fel nou la lupta sindicală. „Generația noastră a învățat, de asemenea, să acționeze altfel decît părinții și bunicii noștri”.

Am fost invitați la sediul central al Uniunii locale a metalurgisților, care ocupă trei camere la etajul unui post de pompieri. Aci l-am întîlnit pe Tom Wolf, care ne-a spus că sindicatul așteaptă ziua în care va avea destui bani ca să-și construiască o casă proprie. Dar, pentru moment, organizația locală trebuie să facă față unor sarcini mai urgente. Fiind una din cele mai tinere organizații sindicale, d-l Wolf a subliniat cu mindrie că este una dintre organizațiile cele mai combative ale țării.

L-am întrebat dacă organizația are un program pentru educația sindicală a tinerilor. El ne-a arătat un teanc de broșuri și alte imprimări de propagandă destinate elevilor din școlile medii. Sindicatul proiectează, de asemenea, să organizeze conferințe pentru aceștia.

În viitor, cînd vor avea deja propriul lor sediu, ei vor să facă aici și un loc pentru petrecerea educativă a timpului liber.

I-am părăsit entuziasmați de încrederea lor și cu convingerea că muncitorii sînt aceia care vor asigura o viață mai frumoasă și mai bogată pentru toți cetățenii Statelor Unite.

BILL PETERS

Scrisoare din Hollywood

Am primit următoarea scrisoare din partea lui Henry A. Carlson din Hollywood (S.U.A.):

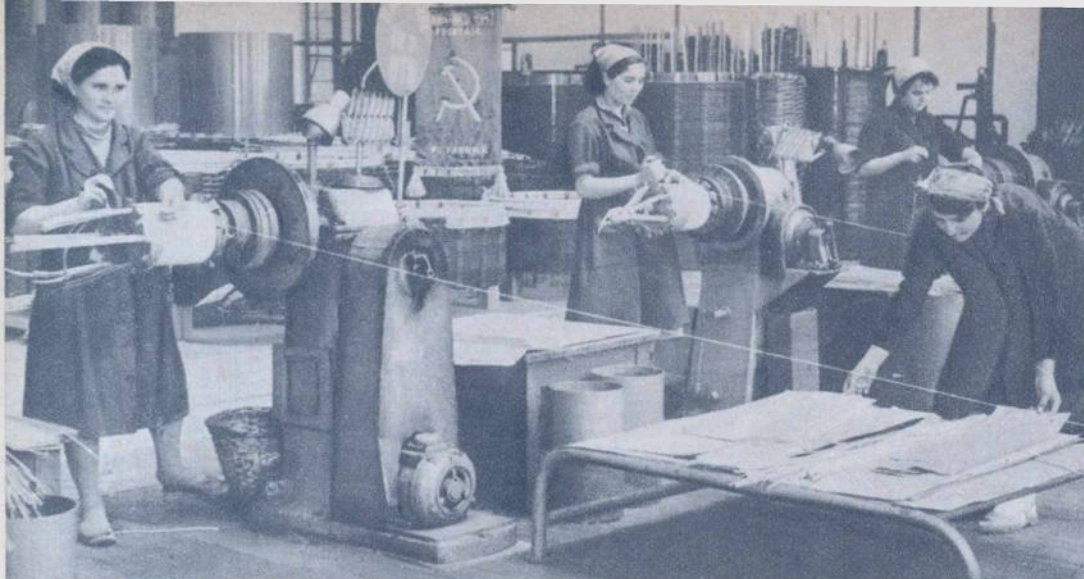
În America limita de vîrstă a alegătorilor este de 21 de ani (în cîteva din cele 50 de state limita de vîrstă este de 18 ani, dar știm că numărul acestora nu e mai mare de 3 sau 4). Într-o serie de state, alegătorul trebuie să plătească un impozit de vot, special, înainte de a putea vota. Aceasta se întîmplă îndeosebi în statele din sud, unde trăiesc cei mai mulți dintre negrii americani. Dar chiar dacă un negru are norocul să fie destul de bogat pentru a plăti impozitul de vot, funcționarii electorali îl supun la un „test” conținînd întrebări care se pretind că servesc la definirea capacității de a vota. Aceste întrebări nu tratează probleme obișnuite. Ele sînt pure „întrebări de încuietorie”, care pun probleme atît de grele și de complexe, încît majoritatea albilor n-ar putea nici ei să răspundă la ele. Și pentru că negrii, din cauza extremei lor sărăcii, nu-și pot permite să se bucure de o educație aleasă și se pot considera norocoși dacă termină școala elementară înainte de a merge să lucreze, această „încercare a inteligenței” nu este nimic altceva decît un obstacol mai mult pentru dreptul la vot al cetățenilor de culoare. Există, de asemenea, un al treilea truc care este folosit adesea; cu puțin înainte de data alegerilor, un număr de orașe hotărîsc să „corecteze” frontierele orașului în așa fel încît cartierele de negri să cadă „în afara” frontierelor orașului; astfel negrii nu pot vota fiindcă „nu aparțin de nici un oraș”. Bineînțeles, chiar după alegeri, frontierele sînt repede și din nou corectate, pentru că fără ele departamentul financiar al orașului ar avea dificultăți cu strînsul impozitelor de la cetățenii care „nu aparțin nici unui oraș”.

Pentru a împiedica ca oricine să fie eligibil, există o regulă după care nu poți fi ales decît după ce ai depus guvernului o sumă considerabilă cu titlul de „cauțiune”. În aceasta constă una din cauzele faptului că în America un muncitor obișnuit nu poate deveni niciodată membru în guvern; aceasta costă prea scump (în afară de cauțiune are de plătit și cheltuielile campaniei electorale și astfel numai oamenii așa-zis „bine situați” pot deveni eligibili.

• Cea mai mică campanie politică pentru alegerea unui judecător sau a unui membru în consiliul municipal costă cca. 30.000 de dolari.

AMERICANI

Cîteva dintre membrele brigăzii U.T.M. „Ana Ipătescu” de la „Electroputere”

Adevărata tinerete

Craiova. De aici a pornit drumul scăpărilor al lui Mihai Vodă Viteazul; pe aici au trecut pandurii lui Tudor din Vladimir; zidurile caselor boierești din oraș au fost luminate de flăcările răscoalei din 1907; în fața zbirilor justiției din acea vreme au răsunit aici, în 1933, glasurile conducătorilor clasei muncitoare demascind regimul de exploatare al burgeoisiei și moșierimii.

A fost un oraș în care industria era reprezentată de cîteva ateliere mizere și de potcovării. Astăzi există în Craiova Întreprinderea „7 Noiembrie”, există un mare atelier de reparații auto I.R.A. 8 și există mai cu seamă vestitele Uzine „Electroputere”. Prăfuitul oraș „patriarhal” din trecut, în care huzureau moșieri ghiftuiți, a făcut loc unui centru industrial și cultural într-o vertiginoasă dezvoltare. Ca în întreaga țară, și aici partidul a chemat pe oameni să construiască, să năzuiască, a descătușat energii, a deșteptat entuziasmul și a deschis larg porțile viitorului... E a doua tinerete a bătrînei urbe olteneste. E adevărata ei tinerete.

Brigada zvlrugilor

Zimbînd, un muncitor mai vîrstnic mi-a spus despre tinerete din brigada de producție U.T.M. nr. 3 „Ana Ipătescu” de la „Electroputere”: „Astea nu-s fete, tovarășe, sînt zvlrugii”. Privește și dumneata cum lucrează”. Le-am privit. Mărunte, cu mijlocul subțire, cu priviri scinteind voioase, ele urmăresc cu atenție înfășurarea sîrmei pe bobină; se mișcă sprintene printre mașini, îndreptînd sîrma, descurcînd-o sau sudînd capetele cînd firul se rupe. Munca cere nu numai îndemînare, dar și agerime. O singură greșeală, și centrul o ia pe alături.

Din cînd în cînd, tînăra comunistă Lucreția Pîrvu, conducătoarea brigăzii, își lasă mașina și dă o raită să vadă cum lucrează celelalte. Explică un desen, verifică dacă sudura s-a făcut cum trebuie sau ajută la descurcarea firului. N-are decît 21 de ani, și totuși fetele o ascultă și o respectă. E una dintre cele cu „vechime”; lucrează de 4 ani în uzină, iar în brigadă chiar de la înființarea ei, adică din 1957. Cînd s-a constituit brigada, unii din secție glumeau pe seama fetelor, întrebîndu-le dacă se descurcă fără un „cap de bărbat”.

Acum brigada zvlrugilor e privită cu admirație. În trimestrul I a depășit planul cu 14%, a realizat 78.283 de lei economii, primind și steagul de brigadă a U.T.M. fruntașă în uzină. În cinstea zilei de 1 Mai, fetele din brigada „Ana Ipătescu” au făcut prin muncă voluntară un transformator, iar în întîmpinarea congresului partidului ele vor face bobinajul de înaltă tensiune la cele 6 transformatoare pe care colectivul sectorului s-a angajat să le construiască din material economisit și prin muncă voluntară.

Care-s cele mai bune fete din brigadă? La întrebarea aceasta, Lucreția Pîrvu stă puțin pe gînduri și apoi începe să înșire repede nume: Ioana Chircă, Eugenia Iseru, Niculița Nicolescu...

N-apuc să notez decît cîteva și o aud spunînd:

— Toată brigada. Ce mai! Toate-s harnice.

Luminile entuziasmului

Le-am văzut sclipînd în privirile celor din brigada I a U.T.M. de muncă patriotică de la I.R.A. 8 din Craiova. Media vîrstei membrilor brigăzii nu depășește 20 de ani. Dar

e cea mai bună brigadă din Craiova. Acolo unde muncește ea flutură și steagul de brigadă fruntașă dat de comitetul U.T.M. al orașului. Din cele 64.800 ore de muncă patriotică realizate de întregul tineret craiovean în trimestrul I, aproape 1.500 aparțin membrilor brigăzii I de la I.R.A. 8. Au muncit la construcția noilor blocuri care împodobesc cu silueta lor zveltă centrul orașului, au lucrat la pavarea străzilor, au plantat puieți de castani și au strîns — răscolind pămîntul în fundul curții întreprinderii — 18 tone de fier vechi. Tînărul comandant al brigăzii, candidatul de partid Marin Safta, ca și Nicolae Roșoga sau Alexandru Ivănescu au fiecare peste 150 ore de muncă patriotică.

Activitatea brigăzii nu se limitează însă la stringerea fierului vechi și la înfrumusețarea orașului. „Muncind pentru Craiova socialistă — îmi spunea Nicolae Neagoe, membru în brigadă —, trebuie și noi să ne străduim a deveni oameni adevărați ai epocii socialiste”.

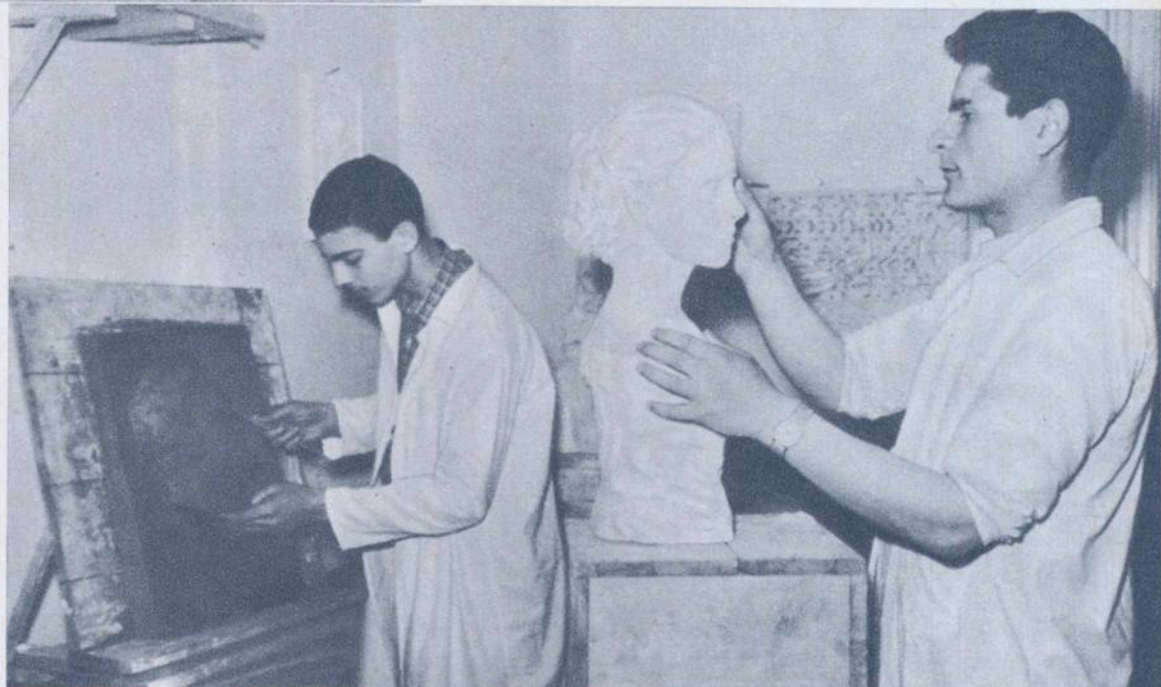
Utemiștii din brigada I de la I.R.A. 8 au vizionat în colectiv filme, au vizitat muzee; cînd tînărul rectificator Petre Bărbulescu a ieșit al II-lea la concursul „15 ani de viață nouă în regiunea Craiova”, întreaga brigadă s-a bucurat; iar dacă Alexandru Sotoi și Ion Popescu au lăsat-o pe tînjeală într-o vreme, utemiștii i-au cam scuturat în ședință, iar acum sînt dintre cei buni. Nici nu se putea altfel. Tot ce fac cei din brigada I de la I.R.A. 8 o fac din toată inima.

Se spune că ochii sînt oglinda sufletului. În ochii tinerilor brigadieri de la I.R.A. 8 am văzut sclipînd luminile aurii ale entuziasmului. Al aceluia entuziasm adînc, nestăvilit pe care partidul l-a deșteptat în inimile oamenilor.

Membrii brigăzii I a U. T. M. de muncă patriotică de la I. R. A. 8 în plină activitate

Constantin Vatau cu câteva zile înainte de examenul la „mașini agricole”

În secția de sculptură a Școlii populare de artă din Craiova. În prim plan, tânărul muncitor țimplar Vanghele Ștefopol

Biografie

Despre viața lui s-ar putea scrie un roman. Constantin Vatau e fiul unui fost țăran dijmaș. De la vârsta de 8 ani, a păscut oile moșierului Ciovrnachi dintr-un sat de lângă Strehaia. A deschis ochii mari în fața tragicului spectacol al vieții și a înțeles cu greu de ce răcnește isteric moșieria, amenințându-l pe taică-su că n-o să-i lase decît a treia parte din recoltă.

Tristă copilărie. Mai tristă și mai grea decît cea a eroilor din romanele lui Dickens.

Dar a venit acel August de foc, cînd poporul nostru, asemenea voinicului din basme, a băut din apa vie, apa libertății revoluționare, înzecindu-și puterile. Și peste plaiurile oltenesti a bătuț vînt innoitor, sfărîmînd vechi rînduieși și făcînd să încolțească boabele de rubin ale socialismului, semănate de partid.

Șef al primei promoții din școala profesională a Uzinelor „Electroputere” a fost Constantin Vatau, secretarul biroului U. T. M. din școală. Tânărul absolvent a muncit apoi ca bobinator în uzină, urmînd totodată liceul seral; apoi s-a dus la facultatea muncitorească din Timișoara, iar acum e în pragul absolvirii facultății de mecanizare din Institutul agronomic craiovean.

Constantin Vatau e un om matur, are 27 de ani. Energia dezlănțuită din adolescență e strunită acum de o severă autodisciplină. Așa a reușit el să învețe metodic, să asimileze temeinic materia — luînd la aproape toate examenele nota maximă —, să fie în același timp activist al U. T. M. și să conducă un cerc științific.

E unul dintre cei 1.000 de studenți ai Institutului agronomic craiovean. E unul din tînăra generație a țării, căreia partidul i-a deschis drumul spre realizarea celor mai

îndrăznețe visuri. Despre viața lui Constantin Vatau s-ar putea scrie un roman. Ea însumează cei doi poli antitetici ai existenței. Ar fi un roman răscolitor și optimist.

De la ora 4 în sus

Mă întreb oare ce or fi făcut în trecut tinerii din Craiova după orele de muncă. Întrebarea are un răspuns dureros. Căci pentru uceniciei și tinerele calfe din ateliere ziua de muncă se sfîrșea după căderea serii, lăsîndu-i zdrobiți de osteneală. Odraslele moșierilor trîndăveau toată ziua, așa că n-aveau după ce se odihni. Ar rămîne cele cîteva sute de funcționari și elevi; ei mergeau în fiecare după-masă la gară, să vadă cum trece acceleratul de Timișoara.

De la ora 4 în sus încep acum în Craiova năvala pe terenurile de sport, asediul caselor de bilete de la cinematografe sau încercarea de a găsi un „bilet în plus” la premiera teatrului din localitate. Mii de tineri activează în echipele de amatori, studiază muzica sau pictura, citesc în biblioteci, audiază concertele filarmonicii craiovene sau vizitează muzee.

Doi tineri craioveni. Amîndoi sînt înalți, bruneși, amîndoi sînt lăcătuși, amîndoi lucrează la sectorul transformatori al Uzinelor „Electroputere” și pe amîndoi îi cheamă Popescu: Vasile Popescu și Ion Popescu. I-am văzut pe amîndoi jucînd împreună cu alți tineri din uzină în piesa „Soțul păcălit” (Georges Dandin) a lui Molière, sub îndrumarea unui veteran al scenei, artistul emerit Ovidiu Rocoș.

Din cei 404 elevi ai Școlii populare de artă din Craiova, trei sferturi sînt tineri: muncitori, ucenici, elevi, funcționari, studenți, tinere gospodine. Mi s-a spus cu mîndrie îndreptățită că și Jana Pîrvulescu, acum

prim-solistă a Operei de stat din Iași, a studiat canto în această școală.

În secția de sculptură l-am văzut pe Vanghele Ștefopol, tînăr țimplar la Întreprinderea „Arta lemnului”, iar la pictură pe fratele lui, Vasile, lăcătuș la „Electroputere”.

Vizitînd secția de copii a bibliotecii regionale, m-au surprins cîteva lucruri deosebit de interesante. Pe pereți erau atîrnate acuarele reprezentînd scene din „Capra cu trei iezi”; pe tablă era desenată o scenă din „Cercul din pădure”; sub cristalul meselor, de asemenea ilustrații din basme. În locul catalogului — un album. Fiecare carte e reprezentată printr-un desen sugestiv. Custodele sălii e o fată cu puțîn mai înaltă decît masa. Mi-a explicat că ea a făcut toate desenele. Ca să-i atragă pe copii. O cheamă Ștefania Fierăscu și e în anul III sculptură al școlii populare de artă. Aflu cu surprindere că sculptura „Perinița”, pe care o admiram în ajun în biroul directorului școlii, este lucrarea ei. Și mai aflu că tovarășa Fierăscu are 23 de ani și un vis: să reușească în toamnă la examenul de admitere în Institutul de arte plastice din București. Succes!

★

Tinerețea orașului și tinerețea oamenilor. Le simți pulsînd la unison în ritmul marilor transformări. Ca în întreaga țară, și aici, în Craiova, partidul a chemat oamenii să năzuiască și a descătușat energii. Să muncеști cu hărnicie pentru dezvoltarea economiei țării sau pentru înfrumusețarea orașului, să te avinți pe stadioane, să asaltezi zidurile cetății științei, să citești cu nesaț, să înveți tainele armoniei sau perspectivei... să visezi și să îndrăznești...

Asta înseamnă adevărata tinerețe.

C. RADU

21

ORGANIZAȚII DE COPII, MEMBRE ALE F.M.T.D.

In clipa în care veți începe să citiți acest text, în lume s-au născut 90 de copii. În fiecare oră, 5.400 de nou-născuți vin pe lume, în această lume, în care vor crește și vor trăi, pe care o vor modela ei înșiși. Dar chiar din primele clipe ale vieții lor, lumea li se prezintă în mod diferit. Unii s-au născut în clinici moderne, sub controlul medicilor și surorilor. Îi așteaptă cele mai bune îngrijiri. Toate drumurile vieții le sînt deschise. Ceilalți, și din nefericire în prezent ei formează încă majoritatea, vin pe lume în colțurile cabanelor primitive sau pe cîmp; adeseori, nici un medic nu se ocupă de ei, și mulți nu vor trăi nici cîțiva ani. De multe ori, nașterea lor nu este un eveniment fericit pentru părinți, ci mai curînd cauza unor noi griji; o gură mai mult de hrănit. Dar și ei reprezintă viitorul omenirii. Și ei au nevoie de ocrotire și de îngrijire. Pentru aceasta, peste tot în lumea întregă, personalitățile cele mai cunoscute, organizațiile și instituțiile progresiste militează pentru ocrotirea copiilor. F.M.T.D. și organizațiile ei membre din 95 de țări sînt mîndre că se află în primele rînduri ale acestei lupte.

Tinerii care au creat F.M.T.D. au luptat și pentru viitorul și fericirea copiilor din

toate țările, în focul războiului împotriva fascismului german și japonez. Ei au declarat activitatea pentru „fericirea și bunăstarea generațiilor viitoare” ca scop al federației mondiale pe care au creat-o.

Credincioasă acestei hotăriri, F.M.T.D. și organizațiile sale membre au acordat totdeauna o mare atenție activității dedicate copiilor și ocrotirii lor.

În anul 1949, Federația Democrată Internațională a Femeilor și Federația Mondială a Tineretului Democrat au adoptat în comun o rezoluție prin care 1 Iunie a fost declarată

„Zi internațională a copilului”. Din anul 1950, această zi este sărbătorită peste tot în lume sub semnul ocrotirii copiilor. Anul acesta a fost sărbătorită cea de-a 10-a aniversare a Zilei internaționale a copilului. Ca și în trecut, F.M.T.D. a invitat și de data aceasta oamenii progresiști din lumea întregă, și în primul rînd organizațiile sale membre, să facă tot ceea ce este posibil pentru ca această zi să devină ziua luptei pentru drepturile și viitorul tot mai bun al copiilor. Activitatea federației în interesul copiilor a fost discutată la toate congresele F.M.T.D.

Cel de-al IV-lea Congres al F.M.T.D. din 1957, de la Kiev, a confirmat în rezoluția sa că F.M.T.D. va trebui „să participe la acțiunea pentru crearea unor condiții favorabile pentru educarea copiilor din toate țările. F.M.T.D. trebuie să-și aducă contribuția sa la inițiativele pentru apărarea drepturilor copiilor. Ea trebuie să lupte cu toată puterea împotriva tuturor acțiunilor care au drept scop să demoralizeze tineretul, și îndeosebi împotriva literaturii nesănătoase și a filmelor care pervertesc mințile copiilor“.

Cel de-al IV-lea Congres a hotărât să creeze pe lângă Comitetul Executiv o Comisie permanentă pentru problemele educației copiilor și ale activității organizațiilor de copii și adolescenți.

Până acum au avut loc trei ședințe ale Comisiei de lucru, care este compusă din reprezentanții organizațiilor noastre membre. Toate aceste ședințe au fost caracterizate printr-un schimb de experiență bogat, prin

întărirea legăturilor prietenești și a cooperării organizațiilor noastre.

Am contribuit împreună cu Uniunea pionierilor din Belgia, organizație membră a F.M.T.D., la organizarea unui seminar al conducătorilor organizațiilor de copii la Bruxelles în anul 1958, în timpul Expoziției universale, sub patronajul Ministerului Educației din Belgia. A fost, fără îndoială, manifestarea cea mai interesantă în acest domeniu din ultimii ani. S-a dat posibilitatea confruntării opiniilor reprezentanților din numeroase țări ale Europei de răsărit și de apus și ai câtorva țări din Asia și America Latină pe teme ca copilul și adolescentul în lumea actuală, formele și metodele educative utilizate de mișcările de copii și adolescenți, legătura dintre organizații și familie, rolul și influența presei pentru copii etc.

În cursul celui de-al VII-lea Festival de la Viena a fost organizată, sub patronajul F.M.T.D., o expoziție de desene ale copiilor cu participarea a 20 de țări din diverse conti-

nente. Tot în timpul festivalului, la inițiativa F.M.T.D., s-a desfășurat o întâlnire a conducătorilor organizațiilor de copii.

F.M.T.D. aprobă și sprijină pe deplin Carta Organizației Națiunilor Unite asupra drepturilor copiilor. Organizațiile sale membre luptă pentru aceste drepturi, pentru ca fiecare copil din lume să aibă de mâncare și să se poată îmbrăca, pentru a fi îngrijit cum trebuie, pentru ca să aibă posibilitatea să învețe, să scrie și să citească, să fie educat ca un om care-și va găsi locul în societate. Și oare nu și la copii se gîndește F.M.T.D. cînd cere în memorandumul despre tineret și dezarmare, adoptat de ședința Comitetului Executiv de la Conakry, folosirea sumelor cheltuite pentru înarmări în scopul îmbunătățirii condițiilor de viață și pentru satisfacerea nevoilor tineretului?

Lupta consecventă a F.M.T.D. pentru dobîndirea și apărarea drepturilor copiilor se bucură de o deosebită apreciere din partea organizațiilor de copii. Datorită acestei lupte, F.M.T.D. numără astăzi în rîndurile ei 21 organizații de copii din diverse țări, cu milioane de membri, care reunește în cadrul activităților lor educative milioane de copii și adolescenți.

În prezent se pregătesc mai multe acțiuni organizate sau patronate de federația noastră. Între 17 iulie și 6 august va fi organizată, sub patronajul F.M.T.D. și al organizației de pionieri „Ernst Thälmann“, o tabără internațională pentru copii în R.D.G. Această întâlnire va permite copiilor veniți din toate continentele lumii să lege prietenii de neuitat. În timpul taberei, vor fi organizate întâlniri între diferitele delegații, vor avea loc întreceri sportive și culturale, o expoziție de lucrări ale copiilor și un festival al filmelor pentru copii.

În viitorul apropiat, va avea loc conferința conducătorilor presei de copii, în timpul căreia vor fi discutate problemele rolului presei de copii și sarcinile ei în educarea copiilor. Proiectăm, de asemenea, să organizăm peste puțin timp un festival al filmelor pentru copii.

F.M.T.D. dorește să-și dezvolte relațiile cu diverse organizații de copii și adolescenți. Pentru aceasta, toate inițiativele F.M.T.D. în domeniul activității în rîndul copiilor sînt deschise tuturor forțelor care muncesc pentru fericirea și bunăstarea celor mai tineri oameni.

PIROȘKA VASECZ
responsabilă a Biroului pentru copii
al F.M.T.D.

După informațiile date de U.N.E.S.C.O., în lume trăiesc astăzi 550.000.000 copii de vîrstă școlară (între 5 și 9 ani). 30 de copii din 100 frecventează școala primară, 7 merg la școala secundară și 63 nu frecventează nici o școală. 79 de școlari din 100, după ce au terminat școala primară, nu-și mai continuă studiile, 18 elevi intră la școala secundară și numai 3 studenți își continuă studiile la universitate sau la școala superioară.

★

În mai puțin de 13 țări, vîrsta minimă pentru căsătorie este de 12 ani. În India, în 1958, existau 133.000 de tinere văduve sau divorțate între 5 și 14 ani; la băieți cifra este de 66.000.

Bugetul total al U.N.I.C.E.F. în 1958 era de 25.000.000 de dolari, mai puțin decît prețul unui singur avion bombardier de tip B 28.

★

Cesar Godoy, profesor chilian: „Nici un copil nu va înțelege alfabetul atîta timp cît nu-i vom da o carte în mîna dreaptă și o bucată de pîine în mîna stîngă. 2/3 din copiii care trăiesc pe pămînt sînt subalimentați, îmbrăcați prost și locuiesc în condiții necorespunzătoare.“

★

Cu prețul necesar pentru fabricarea unui bombardier greu s-ar putea construi 200 săli de clasă bine înzestrate. Cu prețul unui avion purtător de bombe atomice s-ar putea construi 95 de școli în valoare de 3.000.000 de dolari fiecare.

Unii se vor mira cînd vor auzi că se vorbește de colonialism într-o țară care face parte integrantă din Franța, dar își vor da seama de realitate cînd vor afla că insula Réunion, deși departament francez din 1946, suferă regimul colonial și că mizeria poporului se agravează din ce în ce mai mult. În insula

Réunion în insula Curaajului

noastră, mai mult de 25.000 de locuitori șomează și, cu toate propunerile făcute de unele municipalități democratice, majoritatea Consiliului General și a primarilor a refuzat pînă acum crearea unei case de ajutor pentru șomeri sub pretextul murdar că locuitorii insulei ar fi leneși. Mai mult, locuitorii insulei nu au posibilitatea de a se exprima în mod liber, și „aleșii” lor sînt aproape cu toții rezultatul fraudei și al corupției electorale. Administrația prefecturală și forțele așa-zise de ordine nu ezită să lovească mulțimea cu bastoane de cauciuc și să-i protejeze pe provocatori și pe cei care fac dezordine. În seara alegerilor municipale din 15 martie 1959, de exemplu, un tînăr réunionez de 17 ani a fost ucis de gloanțele unui mercenar în solda colonialiștilor. Un tînăr ca noi a căzut, dar alții se ridică în jurul nostru, și această luptă care se desfășoară în insula Réunion este legată de lupta pe care o desfășoară tinerii din lumea întreagă, la chemarea F.M.T.D., împotriva oricărei forme de colonialism și de exploatare.

În ciuda dificultăților pe care le întîmpină organizația noastră, ne gîndim ca în curînd să scoatem o revistă lunară care va avea drept scop să clarifice tineretului din țara noastră și tineretului din lumea întreagă caracterul și formele luptei pe care o ducem și pe care vom continua să o desfășurăm. Pentru aceasta ne bazăm pe sprijinul, ajutorul și sfaturile voastre, tineri din lumea întreagă. Mulțumim tuturor, și îndeosebi acelor tineri care ne-au ajutat să trimitem la fiecare festival unul și chiar doi delegați din țara noastră.

insulă se datorește persecuțiilor și represaliilor la care sînt supuși membrii și conducătorii ei. Lor li se refuză bursele, ei sînt victimele sabotării la examene, ale urmării permanente în școli, unde orice revistă studențească de stînga ar putea provoca grave sancțiuni împotriva aceluia care ar difuza-o.

Dificultățile financiare sînt, de asemenea, o cauză a influenței slabe a organizației noastre. Cine vrea să-și formeze o idee despre situația noastră trebuie să știe că singurele noastre resurse sînt cotizațiile și sumele obținute la balul pe care-l organizăm în fiecare an la Saint-Denis, capitala insulei. Aceste fonduri sînt în mare parte destinate ajutorării foștilor membri și tinerilor care-și fac studiile în Franța și care au nevoie de aceste ajutoare sau acelor care sînt victime ale represiunii colonialiste ce domnește în țara noastră.

Din pricina numărului mic al membrilor, U.E.R. și-a limitat activitatea pînă acum la adunări organizate de 2 ori pe lună, la proiecții de filme, excursii și tabere în care facem cunoscute și popularizăm cît putem mai bine sentimentele de pace și prietenie care ne însuflețesc.

In Oceanul Indian, în estul Africii, răsare din apă un pămînt vulcanic: insula Réunion, dominată de Virful zăpezilor, care se ridică pînă la 3.029 m. Pe suprafața sa de 2.500 km² trăiesc 274.370 de locuitori. Climatul este tropical temperat. Aici se produc zahăr, rom, vanilie și plante pentru parfum. Colonialiștii francezi s-au stabilit aici în 1642 și se opun cu ferocitate luptei populației pentru independență.

Din această insulă ne-a fost trimis articolul de mai jos.

În mica insulă Réunion, unde colonialismul, departe de a fi dispărut, a luat în ultimii ani proporții uriașe, Uniunea studenților din Réunion este singura asociație de tineri care luptă pentru pace și prietenie, împotriva exploatării colonialiste.

Faptul că asociația noastră nu are influența care ar trebui s-o aibă asupra tineretului din

FESTIVALUL tineretului din Cipru

„Pentru pace și prietenie”, aceasta este principala lozincă a festivalului tineretului cipriot, care va avea loc în luna iulie, anul acesta. Va fi un eveniment de mare importanță nu numai pentru tineretul din Cipru, ci pentru întregul tineret din Orientul Mijlociu. Este prima oară în cursul istoriei tineretului din Cipru, când grupuri artistice și sportive din alte țări sînt invitate să participe la una din manifestările sale.

De pe acum, toți tinerii așteaptă cu nerăbdare și entuziasm festivalul. Se discută despre el la ședințe și reuniuni, se pregătesc jocurile care vor fi prezentate la festival, se constituie comitete diferite, care răspund de o anumită activitate pregătitoare, și aproape că nu se mai vorbește de altceva. Toată lumea este convinsă că festivalul va constitui într-adevăr un mare eveniment, fără precedent pentru poporul cipriot.

Festivalul va avea loc la Famagusta, cel mai frumos oraș din Cipru. Majoritatea manifestațiilor se vor desfășura într-un loc situat la o distanță de numai o leghe de Turnul lui Othello, devenit celebru din tragedia lui Shakespeare. Este asigurat înaltul patronaj al primarului orașului Famagusta, Pouyouros. Tineretul minorităților turcă și armeană este de asemenea invitat să participe la întregul program al festivalului. Comitetul organizatoric cuprinde reprezentanți ai tuturor păturilor tineretului cipriot.

CEI PE CARE-I VOM INVITA

Printre țările din care au fost invitate organizații

de tineret să-și trimită delegații la festivalul din Cipru menționăm Grecia, Irak, Liban, Israel, Uniunea Sovietică, China populară, Iugoslavia, Albania, Bulgaria, România, Franța și Italia. Ciprioții care se află la Londra au fost, de asemenea, solicitați.

Sînt rugați să participe la festival, ca invitați de onoare, un anumit număr de personalități importante, printre care celebrul cîntăreț negru Paul Robeson.

Fiecare delegație va avea posibilitatea să aducă propria sa contribuție la program, în domeniul cîntecului, muzicii, teatrului, filmului, sportului, artelor sau în alte domenii culturale. Tineretul cipriot va fi reprezentat la festival de cele mai bune echipe culturale, sportive.

PROGRAMUL FESTIVALULUI

La deschiderea festivalului, fixată pentru 7 iulie, va fi organizată „Seara Ciprului”. Ea va avea loc în aer liber și va dura circa trei ore. Tineretul cipriot va prezenta în cadrul acestei seri dansuri și cîntece populare etc. Dimineața zilei următoare va fi consacrată întîlnirii între delegațiile din diferite țări. În același timp vor începe competițiile la volei și tenis de masă și vor fi deschise diferitele saloane de expoziție pentru public.

În după-amiaza aceleiași zile vor avea loc pe stadionul din Famagusta un meci de fotbal și concursuri de atletism. Delegațiile străine vor face o excursie la ruinele anticului oraș Salamis, la o depărtare de

4 km. Acolo, un grup de artiști dramatici vor prezenta în aer liber o scenă din istoria Ciprului din perioada antichității.

Sîmbătă va avea loc „seara maritimă”. Fiecare delegație va participa la parada maritimă, pe bordul unui vapor împodobit într-un fel caracteristic și reprezentînd fie o scenă din istorie, fie aspecte din lupta și realizările tineretului din țara sa.

„Seara maritimă” va dura pînă dimineața, paralel cu marele bal al carnavalului care va avea loc în aer liber, pe trei dintre cele mai mari piste de dans ale orașului, la malul mării.

Duminică dimineața vor avea loc manifestări sportive, inclusiv un meci de fotbal, pe stadionul din Famagusta; savanți de renume mondial vor vorbi despre „Știința în slujba omenirii”. În cursul după-amiezii vom asista la deschiderea „festivităților păcii”. Aceste festivități vor cuprinde defilarea diferitelor delegații de-a lungul principalelor străzi din Famagusta și o paradă de mașini. O mare adunare a întregului tineret din Cipru va fi organizată într-o piață recent amenajată în centrul orașului la care Paul Robeson va cînta pentru asistență. Toate delegațiile se vor îndrepta apoi spre stadion, pentru a asista la reprezentanția de gală ce va fi organizată pe scena teatrului în aer liber.

Se va face totul pentru a se asigura succesul festivalului și a nobilelor sale țeluri. Tineretul cipriot, împreună cu delegațiile de tineret din alte țări, va depune pe pămîntul patriei sale jurămîntul de a continua în mod neclintit lupta pentru „pace și prietenie”.

NE Scriu CITITORII

Cercul filatelic
A. P. 85 Avenue
Jules Guesde,
din Montluçon
(Franța) ne scrie:

„Cercul nostru filatelic va avea în curînd un an. Datorită sprijinului prețios al revistei „Tineretul lumii”, am putut să ne dezvoltăm și să cîștigăm numeroși prieteni prin schimbul de timbre, care, după părerea noastră, poate fi o verigă pentru o mai bună înțelegere între toate popoarele.

Am primit scrisori din diferite țări, am răspuns tuturor, și cu unii prieteni am făcut schimb, pînă acum, de mai multe scrisori. Așa ne facem mereu noi prieteni.

Prin această scrisoare, am dori încă o dată să mulțumim tuturor aceluia care corespundă cu noi.

În sfîrșit, sîntem tot mai hotărîți să lărgim cercul nostru:

- pentru folosul organizațiilor de tineret
- pentru schimburi culturale
- pentru prietenie și pace
- pentru dezvoltarea progresului și tehnicii în slujba tineretului.

MERIDIANE SOVIETICE.

1	K	A	T	A	E	V	K	R	I	F	O	V	O
2	O	R	A	G	I	A	S	I	N	S	U	D	
3	S	A	R	A	T	O	V	S	O	C	I	E	
4	E	R	A	U	R	A	L	I	A	P	A	S	
5	V	A	N	A	I	R	E	A	R	O	M	A	
6	O	T	P	E	I	M	A	R	V	U			
7	I	T	U	L	A	I	V	A	N	R	M		
8	S	S	A	N	I	N	L	E	V	O			
9	P	A	P	N	I	G	T	V	A	L	S		
10	A	T	O	M	I	I	R	I	N	A	E	C	
11	M	U	L	T	S	L	A	V	A	O	T	O	
12	I	T	E	R	E	A	S	E	R	I	O	V	
13	K	E	V	I	S	T	A	G	A	L	I	N	A

ORIZONTAL: 1) Cunoscut scriitor sovietic, al cărui roman „Timp înainte” redă un episod din muna eroică pentru construirea Magnitogorskului, important centru al industriei metalurgice sovietice — Nou oraș în Siberia, ce se va înălța în preajma hidrocentralei de la Krasnoiar, pe malul râului Ciulini, în cursul septenarului; 2) Moscova sau Leningrad — Autorul volumului de versuri „Omul sovietic” — Miazăzi; 3) Mare oraș pe Volga, patria lui Cernișevski — Pitorească stațiune balneară pe țărmul Mării Negre; 4) Cea a revoluțiilor proletare a fost deschisă de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie — Lanț de munți în U. R. S. S. — Presez; 5) Cadă — Curelușă de meșină — Mireasma florilor; 6) Aproape tot! — Deasupra — Producător de ață — Victor Ugrumov; 7) Oraș situat în apropierea Moscovei, vechi centru siderurgic — Întruparea eroicului popor rus în poemul „500.000.000”, de Vl. Maikovski — Consoane; 8) Figură de țaran rus, imortalizat într-o operă de Glinka — ... Tolstoi; 9) Lipici — Nichel — Galina Tiorkin — „Valurile Amurului”; 10) Stau la baza spărgătorului de gheață atomic — Soția simplă și bună din „Soarta unui om” de Șolohov, personaj care aduce o rază de soare în viața eroului A. Sokotov — Zar la table; 11) Peste măsură — Laudă — Diminutiv masculin; 12) Fire — Autorul volumului „10 zile care au zguduit lumea”, închinat Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — Oraș industrial în Siberia sau numele unui cunoscut pictor rus; 13) „Ogoniok” sau „Uniunea Sovietică” — ... Ulanova, celebră baletrină sovietică.

VERTICAL: 1) În fruntea membrilor „Tinerei găzi” din Krasnodon și-a dat viața pentru apărarea puterii sovietice — Podși în Uniunea Sovietică și „Acoperișul lumii”; 2) Munte în R. S. S. Armeană — Cătune; 3) „Ivan Susanin” — Celebru constructor de mari avioane cu reacție; 4) „... se întâmplă în viață”, melodie de S. Sedoi — Trecut — Makarova Tamara; 5) Tip de avion sovietic — Animale nordice — Curs! 6) „... de primăvară”, comedie de A. Stein — „Oraș și ...”, roman de K. Fedin — Repriză la tenis; 7) Harpagoni — Autorul volumului de versuri „Pasul meu peste ani”; 8) Konstantin Simonov — Orașul erou ce poartă numele marelui Lenin, unde în noaptea de 25 spre 26 octombrie salvele „Aurorei” au anunțat lumii întregi începutul unei ere noi în istoria omenirii; 9) Animale sălbatice — Alexandru Vlahuță — La marginea rochiei; 10) Localitate în Japonia — Mare în U. R. S. S., are ca afluenți pe Amu Daria și Sir Daria — Rudă; 11) Căruță — Fluviul Leningradului, cîntec de marele Pușkin în poemul „Călărețul de Aramă” — Pronume; 12) Autorul volumului „Cum au descoperit rușii Antartida” — Particula — Conjunție; 13) Viktor Udanski — Fluviu siberian, ale cărui valuri sînt cîntate într-o frumoasă melodie populară rusă — Locuitor al unei republici sovietice; 14) Port la Marea Neagră, în raza căruia a izbucnit în 1905 revolta marinarilor de pe crucișătorul Potemkin — Mărețea capitală a Țării sovietice, simbol al păcii și prieteniei între popoare.

Cine vrea să corespundeze cu noi?

- Rositz Georgieva, Sofia 8, str. Dimiter Manow 81, R. P. Bulgaria; în limbile germană, rusă, franceză. Despre timbre, sporturi etc.
- Walja Anissiforowa, Elatma /Rjasaner Gebiet/, Krasnaja 21, U. R. S. S.; în limbile germană, franceză, rusă, pe teme diferite.
- Zotscho Schatrow, Trojan Lewskistr. 163, R. P. Bulgaria; 19 ani, în limbile germană, rusă, engleză, italiană, spaniolă, franceză, maghiară, despre sport, fotografii etc.
- Herman Van Velzen, P. C. Allstraat 29, Zaandam, Olanda; în limbile germană, engleză, franceză.
- Jaroslav Klimsza, Zikova 13, Praha 6, R. Cehoslovacă; în limbile engleză și rusă.
- S. Mattioli, 9 Diaz, Brescia, Italia; studentă, schimb de ilustrate timbrate și ștampilate și de fotografii ale artiștilor, în limba română.
- Ranjit Kumar Roy, 35 C. Jogendra Basak Raad, P. O. Barahanagar, Calcutta 6, West Bengal 24 Parganas, India; în limba engleză, despre timbre, cărți poștale etc.
- Nepal Philatelic Centre, 931, Maru Tole, Kathmandu, Nepal; în limbile engleză și hindusă.
- Nabih Jamaladdine, Homs-Siria, P.O.B. 428, R.A.U.; în limba engleză.
- Simon Eva, Budapesta I, Attila ut. 8, R. P. Ungară; în limbile engleză și franceză, pe teme diferite, în special despre poezii.
- Bureau of International Brotherhood, 21 Y Gulistan Colony, Karangi Town, Karachi, Pakistan; în limba engleză.
- Veikko Saarinen Kalvitsa, Mojlala, Finlanda; în limbile engleză și germană.
- Nagy Marta, Bekescsaba II, Jokai ut. 5, R. P. Ungară; 17 ani, în limbile germană și franceză.
- Chiako Suzuki, 2-91 Nishimaecho, Niskiku Yokohama, Japonia; 16 ani, în engleză, despre timbre, cărți poștale.
- Sohan Lall Agarwalla, B. Com. Halwasia Chatra Nivas, 2/1 Bjk rodulal Street, Calcutta 6, India; în limbile engleză și hindusă, despre timbre, fotografii.
- Armando Merati, Sanatori Popolari Milanesei, Prasomaso Sondrio, Italia; în limba franceză, despre timbre și cărți poștale.
- Natwar Patel, P.O.B. 43 Kericho, Kenya; în limba engleză, pe teme diferite.
- Mohinder Kumar Jain, House nr. 4.801/3 Chowk Bhabran, Ambala City (E. P.), India; 18 ani, în limbile engleză, urdu și hindusă, despre timbre și cărți poștale.
- Lachu Bhagwandias, 20 Sellamuttu Avenue, Colombo 3, Ceylon; în limba engleză.
- Henry Amahorseja, 47, Merdeka Selatan IV/C, Ambon, Indonezia; 21 de ani, în limba engleză.
- Mięczyslaw (Mr.) Lodz 1, Box 311, R. P. Polonă; 30 de ani, în limbile engleză, rusă, pe teme diferite.
- Hamid Jahangir, 26 Shah Shabeb Lane, Dacca 1, East Pakistan; 19 ani, despre fotografii etc.

1	D	E	Z	A	R	M	A	R	E	N	O	I	
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													

ORIZONTAL: 1) Rezolvarea generală și totală a acestei probleme este cea mai importantă preocupare a lumii actuale — „... pace vrem”, cîntec de Tulikov; 2) Dorește fierbinte o pace durabilă — Înfrățește tinerețel pe stadioanele lumii; 3) Compozitor sovietic, autorul cîntecului „Flutură steagurile păcii” — 9 mai 1945 — Diftong; 4) Fluviu asiatic — „... strajă păcii”, cîntec de Ovidiu Varga — Vehicul; 5) Efort — Alt compozitor sovietic, autorul

Face lumii

cîntecului „În apărarea păcii”; 6) Două consoane — A compus versurile pentru cîntecul „Imn al partizanilor păcii”, de Schwartzmann; 7) Aur — Aici — Pornire în cursă; 8) În interesul păcii în lume, să fie distruse! — Prieten — Conjunție; 9) Raport geometric — Legat de viață — Sobe... portabile! 10) „... s-a călît ofelul”, roman de N. Ostrovski — Iubește pacea cu înflăcărare; 11) Coexistență... imperativ al vremurilor actuale — Cel mai bun; 12) Ca traiul popoarelor subjugate de colonialiști — Cămașă — La gară; 13) „... păcii”, cîntec de compozitorul sovietic Marger Zaryn — Dau semnalul de începerea grevelor muncitorești în țările capitaliste.

VERTICAL: 1) Compozitor cehoslovac, autorul cantatei „Construind patria, întărind pacea”, lucrare distinsă cu medalia de aur a Consiliului Mondial al Păcii la concursul organizat cu prilejul celui de-al II-lea Congres mondial al partizanilor păcii — Păzim cu strășnicie; 2) Con-

curent — Oraș al primului Congres mondial al partizanilor păcii — Pronume; 3) Deasupra capului! — Stroful de lumină! — Constelație; 4) În orice vîrstă — În perfectare! — Secol — Pirjolit de focul războiului, așa cum nu mai dorim să vedem vreodată; 5) „Veniți în ale noastre...”, cîntec de Vasile Popovici, pe versuri de Vlaicu Birna — Persoană; 6) Mere! — Crescut — Fluviu african; 7) Cîntăreț antic — Însuflețire; 8) „Sub ... păcii stîndard”, cîntec de Ion Chirescu, pe versuri de Maria Banuș — Pieptar; 9) Parte a lumii, sinceră doritoare de pace — Face parte din vechii basci — Plante alimentare; 10) „Unitate... prietenie”, de André Asriel, compozitor din R.D.G. — Confiere — În vedere! 11) Lac african — A întovărăși — „O mic de ani pace!”; 12) Monstruoșitățile unui război — Celebru cîntăreț negru, vajnic partizan al păcii; 13) Fir de urzeală — A susține.

DEZLEGAREA JOCURILOR DIN NUMĂRUL TRECUT

- DE ZIUA LOR**
- ORIZONTAL:** 1) Makarenko — Cerc; 2) Aman — Balaș — Măr; 3) Mititel — Cămine; 4) Ana — Anca — Tenis; 5) Tern — Albu — Eta; 6) Livada — Bălașa; 7) U. R. — Marsak — Bc; 8) Mit — Riu — Alăute; 9) Amicis — E.C. — Or; 10) Novaci — Aka — Imn; 11) Intimă — Chicoș; 12) Toți — Baje — Rău; 13) Arenă — Gavroche.
- VERTICAL:** 1) Mama — Lumința; 2) Amintiri — Onpr; 3) Kataev — Tăvițe; 4) Ani — Ram — Mamin; 5) Tăndărică; 6) Eben — Arici; 7) Năică — Sul — Cag; 8) K.L. — Alba — Sahia; 9) Oac — Baka — Klev; 10) Sătul — Leac; 11) Me — Abac — Oro; 12) Eminescu — Isac; 13) Raniță — Tom Uș; 14) Creșa — Verne.
- JOC LITERAR**
- 1) Tolstoi; 2) Simonov; 3) Stelmah; 4) Tihonov; 5) Obuhova; 6) Ostrovski; 7) Matveev. I — II: Șolohov.

Emisiunile primului trimestru din 1960: SCRIITORI ROMINI

Directia generală
a poștelor și telecomunicațiilor
din R.P.R. a emis o nouă
serie de mărci poștale con-
sacrate unor scriitori români,
a treia serie de acest fel,
primele fiind cele emise în
anii 1955 și 1958.

De data aceasta sînt repre-
zentat în efigie, pe cîte una
din noile mărci, următorii
scriitori: fabulistul Alexandru
Doinici și Grigore Alexan-
drescu, prozatorul Constantin
Negruzzi, poetul Dimitrie Bo-
lintineanu și George Coșbuc,
precum și marele dramaturg
progresist Ion Luca Caragiale.

Cele 6 valori ale seriei,
de 20, 40, 50, 55 de bani,
1 și 1,55 de lei, totalizează
suma de 4,20 de lei, mache-
tele respective fiind opera
graficianului Șerban Zaina.
Sînt tipărite la litodruk, pe
hîrtie cu filigranul „R.P.R.”,
avînd imprimat numele și
anii între care a trăit fiecare
dintre scriitorii amintiți.

COMPLEXUL PENTRU INDUSTRIALIZAREA LEMNULUI

Reghin

COMPLEXUL PENTRU
INDUSTRIALIZAREA LEMNULUI
REGHIN

Produce:

- Instrumente muzicale cu coarde de ciupit și arcușe
- ambarcațiunile sportive de toate tipurile
- articole de sport (arcuri de tir, rachete de tenis, sulije, croșe pentru hochei și altele)

**BRIGADA ȘCOLARĂ DE PRODUCȚIE
A ELEVILOR ȘCOLII MEDII DIN
HERBSTLEBEN**

Elevii școlii internat din Herbstleben, districtul Bad Langensalza, au constituit o brigadă școlară de producție. Ei cultivă o suprafață de 6,5 ha a cooperativei agricole de producție din localitate, iar în afară de aceasta mai ajută membrilor cooperativei și la alte lucrări. Brigada de producție dispune și de o stațiune meteorologică proprie. De trei ori pe zi, Karl-Heinz Gangenrichter (stînga) și Hans Grimm înregistrează presiunea atmosferică, temperatura și precipitațiile.